

4. UKLADY WEWNETRZNE MIKROKONTROLERA SAB 80C535

4.1. Porty wejścia- wyjścia

4.1.1. Opis portów wejścia- wyjścia

Porty (bramy) służą do komunikacji procesora z otoczeniem. Umożliwiają dołączenie do niego klawiatury, wyświetlacza, lub innych urządzeń sterujących i wykonawczych (np. przekazników).

Mikroprocesor **SAB 80C535** wyposażony jest w sześć 8-bitowych portów wejścia-wyjścia (**P0...P5**), 8-bitowy port wejść cyfrowych i analogowych **P6**, oraz port szeregowy do dwustronnej komunikacji.

* **Porty P0...P5** są portami wejścia-wyjścia ogólnego przeznaczenia, umożliwiającymi wykorzystanie 48 linii wejścia-wyjścia, przy czym porty **P0**, **P1**, **P2** i **P3** realizują też pewne funkcje alternatywne w zależności od konfiguracji pracy mikrokontrolera. Wykaz funkcji zamieszczono w tabeli 4.1.

Szczególne role w pracy mikrokontrolera **SAB 80C535** pełnią porty **P0** i **P2**. Ponieważ mikrokontroler nie jest wyposażony w wewnętrzną pamięć programu *ROM*, do portów **P0** i **P2** dołączona jest zewnętrzna pamięć *RAM* o maksymalnej pojemności 64 kB, służąca jako pamięć programu i pamięć danych (konfiguracja wg von Neumanna). W przypadku adresowania pamięci 8-bitowym rejestrem wskaźnikowym **R0** lub **R1** port **P0** służy do przesyłania 8-bitowego adresu komórki pamięci i bitów danych. W przypadku adresowania 16-bitowym rejestrem wskaźnikowym **DPTR** 8 mniej znaczących bitów adresu i bity danych przesyłane są przez port **P0**, natomiast port **P2** służy do przesyłania 8 bardziej znaczących bitów adresu. Taka konfiguracja portów **P0** i **P2** powoduje, że nie mogą być one wykorzystane jako standardowe porty wejścia-wyjścia.

* **Port P6**

Port **P6** jest portem jednokierunkowym. Linie portu mogą służyć jedynie jako wejścia cyfrowe, a w przypadku pomiaru przetwornikiem a/c wejścia te są równoważne

kanalom analogowym AN0...AN7.

Tabela 4.1. Wykaz funkcji alternatywnych portów wejścia–wyjścia

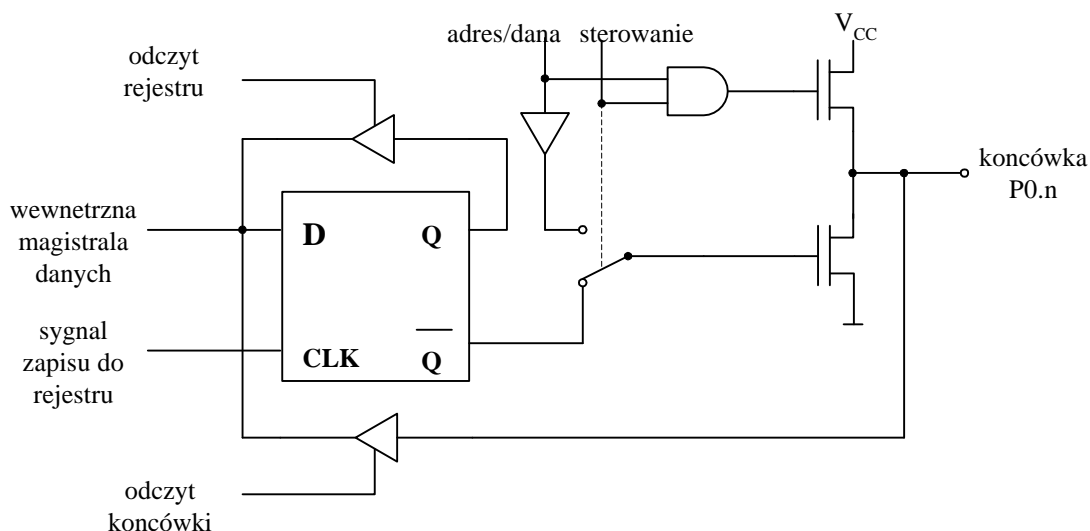
Port	Symbol	Funkcja
P1.0	INT3#/CC0	Wejście 3 zewnętrznego przerwania, wyjście porównania 0, wejście zapamiętania 0
P1.1	INT4/CC1	Wejście 4 zewnętrznego przerwania, wyjście porównania 1, wejście zapamiętania 1
P1.2	INT5/CC2	Wejście 5 zewnętrznego przerwania, wyjście porównania 2, wejście zapamiętania 2
P1.3	INT6/CC3	Wejście 6 zewnętrznego przerwania, wyjście porównania 3, wejście zapamiętania 3
P1.4	INT2#	Wejście 2 zewnętrznego przerwania
P1.5	T2EX	Wejście zewnętrznego wyzwolenia dla autoladowania licznika T2
P1.6	CLKOUT	Wyjście zegara systemowego
P1.7	T2	Wejście zewnętrznego wyzwolenia dla autoladowania licznika T2
P3.0	RXD	Sterowanie wejściem odbiornika portu szeregowego (praca synchroniczna), lub wejściem/wyjściem (praca asynchroniczna)
P3.1	TXD	Sterowanie przekaznikiem portu szeregowego: wyjście danych (asynchroniczne) lub wyjście zegara (synchroniczne)
P3.2	INT0#	Wejście 0 zewnętrznego przerwania, bramka kontrolna zegara 0
P3.3	INT1#	Wejście 1 zewnętrznego przerwania, bramka kontrolna zegara 1
P3.4	T0	Wejście zewnętrzne licznika/zegara 0
P3.5	T1	Wejście zewnętrzne licznika/zegara 1
P3.6	WR#	Zapis danych pamięci zewnętrznej
P3.7	RD#	Odczyt danych pamięci zewnętrznej
P0		W przypadku współpracy z zewnętrzną pamięcią programu i danych 8 mniej znaczących bitów adresu i danych
P2		W przypadku współpracy z zewnętrzną pamięcią programu i danych 8 bardziej znaczących bitów adresu

Uwaga: w tabeli 4.1 znak # oznacza negację, np. RD# \equiv $\overline{\text{RD}}$.

Ze względu na różne przeznaczenie, porty mikrokontrolera **SAB 80C535** mają różną budowę. Schematy portów przedstawiono na rysunkach 4.1...4.4.

Porty **P0** i **P2** posiadają w swojej strukturze przełącznik, który w przypadku,

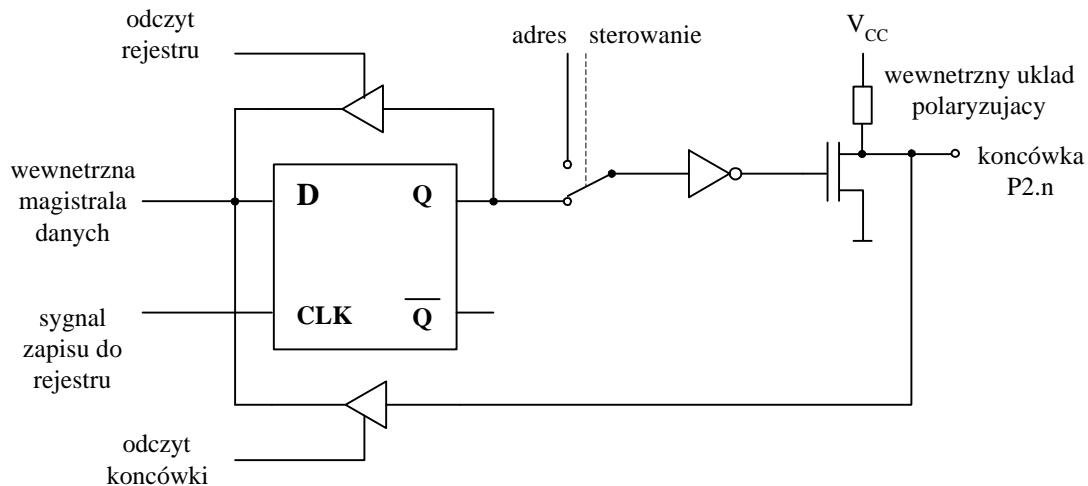
gdy mikrokontroler komunikuje się z pamięcią zewnętrzną odłącza tranzystor wyjściowy od rejestru portu. Wówczas zawartość rejestru nie ma wpływu na sygnał wyjściowy portu. W porcie **P0** tranzystor wyjściowy podłączony do źródła zasilania pozwala na uzyskanie większego prądu wyjściowego do sterowania wejść zewnętrznych pamięci. W przypadku gdy port **P0** pracuje jako normalny port wejścia–wyjścia, tranzystor ten pracuje jako źródło prądowe. Ponieważ port **P0** nie ma układu polaryzującego, w przypadku gdy linie portu wykorzystywane są jako wyjścia, konieczne jest dołączenie do tych linii zewnętrznego rezystora polaryzującego o wartości ok. 10 kΩ. Gdy do rejestru portu wpisana jest jedynka, wówczas tranzystory wyjściowe są zatkane i w tych warunkach linie portu pracują jako wejścia o dużej impedancji. Schemat portu **P0** przedstawiono na rys. 4.1.

Rys. 4.1. Schemat portu P0

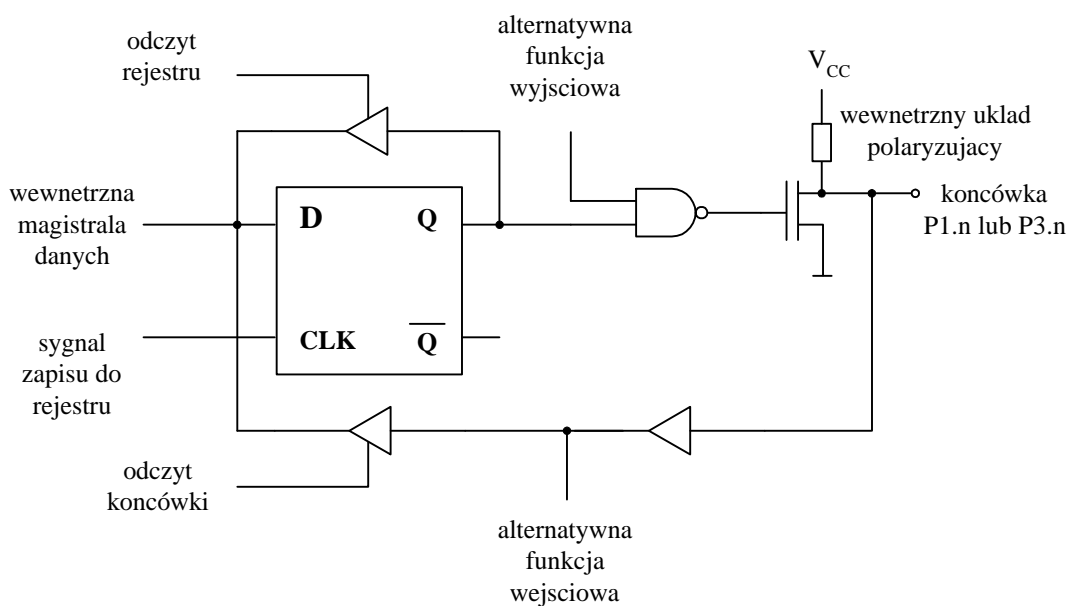
Budowa portu **P2** jest nieco prostsza niż portu **P0**, gdyż przez port **P2** może być dodatkowo wysyłany tylko bardziej znaczący bajt adresu. Obciążeniem tranzystora wyjściowego, podobnie jak w pozostałych portach jest źródło prądowe. Należy przy tym zaznaczyć, że wewnętrzny układ polaryzujący, w który wyposażone są wszystkie porty mikrokontrolera za wyjątkiem portu **P0** nie jest liniowym rezystorem, lecz specjalnym układem zbudowanym z tranzystorów polowych. Schemat portu **P2** przedsta-

wiono na rys. 4.2.

Rys. 4.2. Schemat portu P2

Schemat budowy portów **P1** i **P3**, które wykonują też pewne alternatywne funkcje (patrz tabela 4.1) przedstawiono na rys. 4.3.

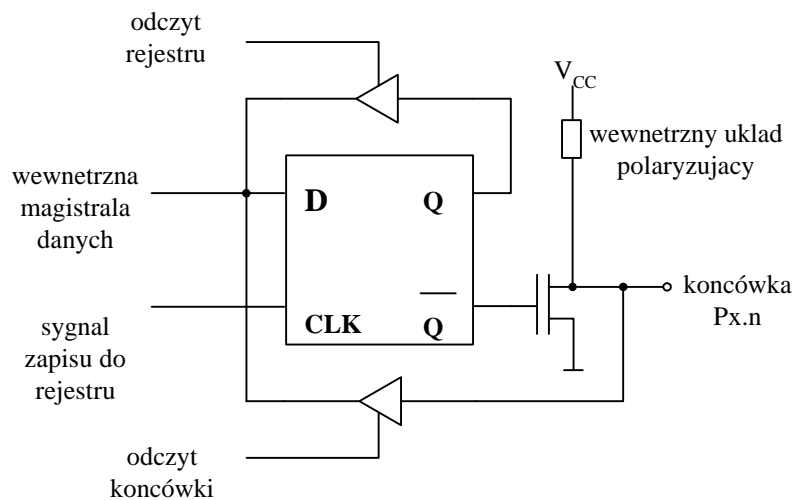

Rys. 4.3. Schemat portów P1 i P3

Wpisanie jedynki do portu powoduje zatkanie tranzystora wyjściowego i na końcówce układu (dzięki wewnętrznemu układowi polaryzującemu) pojawia się stan jedynki logicznej. Wpisanie zera logicznego do rejestru portu powoduje otwarcie tran-

zystora wyjściowego, który zwierając linie portu do masy wymusza stan niski na końcówce układu. Jeżeli linia portu ma pracować jako wejście, wówczas do rejestru portu należy wpisać jedynkę logiczną. Wtedy stan na końcówce układu może zostać wymuszony zewnątrz. Aby funkcje alternatywne portu mogły być aktywne, do rejestru danego portu należy wpisać jedynkę logiczną. Sygnal alternatywnej funkcji wyjściowej wyprowadzony jest wspólnie z sygnałem rejestru portu przez dwuwejściową bramkę NAND. Natomiast sygnał alternatywnej funkcji wejściowej jest doprowadzony do odpowiednich układów wewnętrznych (np. układu przerwan zewnętrznych) poprzez dodatkowe bufory.

Ostatnią grupę stanowią porty, które oprócz standardowych funkcji wejścia–wyjścia nie realizują żadnych dodatkowych funkcji. W takim układzie sygnał wyjściowy rejestru portu steruje bezpośrednio tranzystorem wyjściowym, wymuszając odpowiedni stan na końcówce układu. Schemat standardowych portów wejścia–wyjścia przedstawiono na rys. 4.4.

Rys. 4.4. Schemat standardowych portów wejścia–wyjścia

Elementem wspólnym w strukturze każdego z portów jest przerzutnik typu D, będący elementem rejestru danego portu. Wszystkie rejestry portów mikrokontrolera **SAB 80C535** umieszczone są w przestrzeni adresowej wewnętrznej pamięci danych w obszarze rejestrów specjalnych **SFR** (patrz rozdział 2, tabela 2.2). Sterowanie por-

tami odbywa się więc w podobny sposób, jak jest w przypadku pozostałych rejestrów mikrokontrolera. Rejestry portów należą do grupy rejestrów adresowanych bitowo i bajtowo. Dzięki temu możliwe jest ustawianie każdego bitu rejestru danego portu (lub odczytanie stanu dowolnego bitu rejestru portu) niezależnie, wykorzystując rozkazy operacji na bitach. Należy przy tym zwrócić uwagę, że adres najmłodszego bitu rejestru portu jest zarazem adresem całego rejestru. Oczywiście możliwe jest modyfikowanie zawartości całego rejestru portu (lub odczytywanie jego stanu) rozkazami operującymi na bajtach, np. rozkazem *MOV*.

Dane przesyłane do portu zapisywane są w buforowym rejestrze wyjściowym. Stan tego rejestru nie zmienia się aż do ponownego wpisania nowych wartości.

Odczytywanie danych z portu odbywa się przez bufory, przy czym dana może zostać odczytana albo z rejestru portu, albo bezpośrednio z końcówki portu: zależy to od użytego rozkazu.

Pobieranie danych z końcówek układu odbywa się poprzez rozkazy służące do odczytania danych z wejść mikrokontrolera i testowania ich oraz przesyłania do pamięci lub do innego rejestru mikrokontrolera, np. *MOV R0,P1; ADD A,P1; ANL A,P1; JB P1.0,d; CJNE A,P5*.

Do odczytywania danych z rejestru wyjściowego portu służą rozkazy, których wykonanie powoduje odczytanie, modyfikację i ponowne zapisanie danych do portu. Należy przy tym pamiętać, że rozkazy te dotyczą stanu wyjść mikrokontrolera wymuszanego przez zawartość rejestru wyjściowego portu.

W niektórych przypadkach stan rejestru wyjściowego portu nie jest zgodny ze stanem logicznym, określonym przez poziom napięcia na końcówkach układu. Dzieje się tak na przykład, wtedy gdy bezpośrednio do wyjścia portu przyłączona jest baza tranzystora. Aby wprowadzić tranzystor w stan przewodzenia należy do komórki rejestru portu wpisać stan jedynek logicznej. Ponieważ spadek napięcia na złączu baza-emiter przewodzącego tranzystora wynosi $0,6 \div 0,7V$, więc odczytując stan końcówki portu otrzymamy wartość zera logicznego.

Rozkazy modyfikujące zawartość rejestru wyjściowego portu, ale nie zmieniające stanu logicznego na końcówkach układu przedstawiono poniżej, przy czym w opisie

rozkazów użyto oznaczeń:

Pi – adres portu jako rejestr specjalny **SFR**, np. P1,

Pi.x – adres bitu x portu i np. P1.1,

r – oznacza A lub argument bezpośredni #n (patrz też: zał. 1 – opis listy rozkazów),

d – przesunięcie

MOV Pi.x,C	ANL Pi,r	INC Pi	JBC Pi.x
SETB Pi.x	ORL Pi,r	DEC Pi	DJNZ Pi,d
CLR Pi.x	XRL Pi,r		CPL Pi.x

4.1.2. Przykłady programowania portów

Przykład 1

```

;*****
;Program generowania przebiegu o częstotliwości zegara systemowego i wypełnieniu
;50% na wyjściu P1.0
;*****

```

```

ORG $50                ;Adres programu

LOOP1: CPL P1.0        ;Zmiana stanu bitu P1.0
        SJMP  LOOP1    ;Skok do początku programu

```

Przykład 2

```

;*****
;Program generowania przebiegu o częstotliwości 1kHz i wypełnieniu 50% na wyjściu
;P1.1
;*****

```

```

DEL_1 EQU $0FA        ;Deklaracja opóźnienia czasowego
                        ;decydującego o częstotliwości

ORG $100              ;Adres programu

LOOP2: MOV ACC,#DEL_1 ;Przesłanie do akumulatora wartości
LOOP3: DJNZ ACC,LOOP3 ;opóźnienia zmiany stanu bitu P1.1
        CPL P1.1      ;Zmiana stanu bitu P1.1
        SJMP LOOP2    ;Skok do początku programu

```

Przykład 3

```

;*****
;Program generowania przebiegu o czestotliwosci 1kHz i wypelnieniu 25% na wyjsci
;P1.2
;*****
DEL_2    EQU $5A        ;Deklaracja opóznienia czasowego 2
DEL_3    EQU $FA        ;Deklaracja opóznienia czasowego 3

        ORG $150        ;Adres programu
LOOP4: MOV ACC,#DEL_2   ;Wartosc opóznienia zmiany stanu
LOOP5: DJNZ ACC,LOOP5   ;bitu P1.2
        CPL P1.2        ;Zmiana stanu bitu P1.2
        MOV ACC,#DEL_3   ;Wartosc opóznienia zmiany stanu
LOOP6: DJNZ ACC,LOOP6   ;bitu P1.2
        CPL P1.2        ;Zmiana stanu bitu P1.2
        SJMP LOOP4      ;Skok do poczatku programu

```

Przykład 4

```

;*****
;Generowanie przebiegu PWM na wyjsci P1.3 przy uzyciu licznika T2.
;Program wykorzystuje komparator CC3
;*****

;*****
;Deklaracja stalych programu
;*****

TIMER    EQU $11        ;Autoladowanie po przepelnieniu licznika
                        ;taktowanie sygnalem wewnetrznym bez
                        ;dzielnika
COMP_EN   EQU $80       ;Odblokowanie trybu porównania i wpisu
RELOAD_L  EQU $00       ;Wartosc poczatkowa licznika T2 po
                        ;przepelnieniu
RELOAD_H  EQU $FF       ;Wartosc poczatkowa licznika T2 po
                        ;przepelnieniu
COMP_L    EQU $37       ;Wartosc porównania rejestru CCL3
COMP_H    EQU $FF       ;Wartosc porównania rejestru CCH3

;*****
;Program główny.
;*****

        ORG $200        ;Adres poczatku programu

```


ORL T2CON,#TIMER	;Konfiguracja licznika T2
MOV CCEN,#COMP_EN	;Wybór komparatora CC3
MOV CRCL,#RELOAD_L	;Wpis wartosci poczatkowej L , czestotli- ;wosc
MOV CRCH,#RELOAD_H	;Wpis wartosci poczatkowej H , czestotli- ;wosc
MOV CCL3,#COMP_L	;Wpis wartosci porównania L , wypelnienie
MOV CCH3,#COMP_H	;Wpis wartosci porównania H, wypelnienie

4.2. Port szeregowy

4.2.1. Opis portu szeregowego

Mikrokontroler **SAB 80C535** jest wyposażony w port szeregowy, umożliwiający transmisję danych przez linie portu **P3**. Port szeregowy jest portem typu „full-duplex” co oznacza, że dane mogą być wysyłane i przyjmowane równocześnie. Dane przyjmowane są buforowane w 9-bitowym rejestrze przesuwym. Dzięki temu następna dana może być już przyjmowana, w czasie kiedy poprzednia jest przepisywana z rejestru wejściowego **SBUF** do akumulatora. Przepisywanie danych z rejestru **SBUF** do akumulatora odbywa się w sposób równoległy. Przepisywanie musi zakończyć się przed przyjęciem nowej danej, w przeciwnym razie dana przyjmowana jest tracona. Podczas wysyłania danych rejestr **SBUF** traktowany jest jako rejestr wyjściowy. Wpisanie danych do tego rejestru powoduje wysłanie ich przez port szeregowy.

Zmiana postaci danych z równoległej na szeregową i odwrotnie oraz sterowanie wysłaniem słowa odbywa się automatycznie. Rejestr **SBUF** umieszczony jest w przestrzeni adresowej rejestrów specjalnych pod adresem **99H**. Port szeregowy może pracować w jednym z czterech trybów pracy, które przedstawiono w tabeli 4.2. Sterowanie portem szeregowym odbywa się za pomocą adresowanego bitowo rejestru **SCON**.

Rejestr **SCON**

adres **98H**

SM0	SM1	SM2	REN	TB8	RB8	TI	RI
-----	-----	-----	-----	-----	-----	----	----

Znaczenia poszczególnych bitów są następujące:

- **SM1, SM0** - ustawienie trybu pracy (patrz tab. 4.2).

- **SM2** - znacznik maskowania odbioru transmisji:
w trybie 0: **SM2=0**,
w trybie 1: jeśli **SM2=1** i bit stopu=0, to przyjmowane słowo jest ignorowane,
jeśli **SM2=0** i bit stopu=0, to słowo jest przyjęte,
w trybie 2 i 3: jeśli **SM2=1** i dziewiąty bit odebranego słowa=0, to przyjmowane słowo jest ignorowane,
jeśli **SM2=0** i dziewiąty bit odebranego słowa=0, to słowo jest przyjęte.
- **REN** - uaktywnienie odbiornika transmisji szeregowej (**REN=1**),
- **TB8** – w trybie 0 i 1 nie używany, w trybie 2 i 3 przyjmuje wartość dziewiątego bitu słowa wysyłanego,
- **RB8** – w trybie 0 nie używany, w trybie 1 bit przyjmuje wartość bitu stopu odbieranego słowa (0 lub 1) jeśli **SM2=0**. Jeśli **SM2=1**, przyjmuje wartość bitu stopu (wyłącznie, gdy bit stopu ma wartość 1). W trybie 2 i 3 przyjmuje wartość dziewiątego bitu odebranego słowa.
- **TI** - znacznik wysłania słowa i zgłoszenie przerwania. Zerowany wyłącznie programowo.
- **RI** - znacznik odebrania słowa i zgłoszenie przerwania. Zerowany wyłącznie programowo.

Tabela 4.2. Tryby pracy portu szeregowego

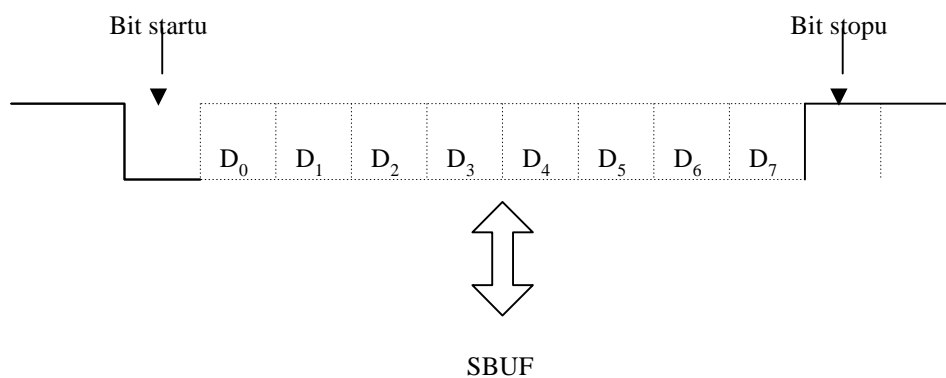
Tryb	SM0	SM1	Opis trybu
0	0	0	Transmisja szeregową synchroniczną słów 8-bitowych taktowanych sygnałem zegarowym
1	0	1	Transmisja szeregową asynchroniczną słów 8-bitowych, przy czym szybkość ustalana jest programowo
2	1	0	Transmisja szeregową asynchroniczną słów 9-bitowych o szybkości 1/32 lub 1/64 częstotliwości zegara
3	1	1	Transmisja szeregową asynchroniczną słów 9-bitowych, szybkość określana programowo

⇒ **Praca portu szeregowego w trybie 0**

W trybie 0 nadawanie i odbiór znaków odbywa się przez linie **P3.0 (RXD)**. Przez linie **P3.1 (TXD)** wysyłany jest natomiast sygnał taktujący o stałej częstotliwości równej $f_{osc}/12$. Długość wysyłanego słowa wynosi 8 bitów, przy czym jako pierwszy wysyłany jest bit najmniej znaczący. Wysyłanie rozpoczyna się automatycznie po wpisaniu do **SBUF** wysyłanego słowa. Po wysłaniu 8 bitów danych następuje ustawienie znacznika **TI** w rejestrze **SCON**, co dla procesora jest sygnałem końca wysyłania znaku. Znacznik **TI** może być kasowany programowo w trakcie wysyłania danych. Odbiór danych rozpoczyna się w momencie programowego wyzerowania znacznika **RI** w rejestrze **SCON** pod warunkiem, że bit **REN** ma wartość jedynki logicznej. Po odebraniu 8 bitów słowo z rejestru przesuwanego przepisywane jest do **SBUF**, a następnie ustawiany jest znacznik **RI**, co oznacza koniec odbioru danych.

⇒ Praca portu szeregowego w trybie 1

W trybie 1 wysyłanie słowa odbywa się przez linie **P3.1**, odbiór natomiast dokonywany jest przez linie **P3.0**. Nadawane i odbierane słowo ma długość 10 bitów: bit startu, 8 bitów danych i bit stopu. Format słowa przedstawiono na rys. 4.5.

Rys. 4.5. Format słowa w trybie 1 pracy portu szeregowego

Nadawanie rozpoczyna się automatycznie po wpisaniu do **SBUF** wysyłanej danej, przy czym bity danych wysyłane są w kolejności od najmniej znaczącego. Po wysłaniu wszystkich bitów danych zostaje wytworzony i wysłany bit stopu, oraz następuje ustawienie znacznika **TI** w stan jedynki logicznej, co jest sygnałem zakończenia nada-

wania. Odbiór danych rozpoczyna się po wykryciu na wyprowadzeniu **P3.0** zmiany stanu z 1 na 0 pod warunkiem, że znacznik **REN** ma wartość jedynki logicznej i wyzerowany jest znacznik **RI**. Po odebraniu wszystkich bitów przyjęte słowo przepisywane jest do rejestru **SBUF** oraz ustawiany jest w stan jedynki logicznej znacznik **RI**, co jest sygnałem zakończenia odbioru. Bit stopu odebranego słowa wpisywany jest na pozycje znacznika **RB8**.

Prędkość transmisji danych ustalana jest programowo z wykorzystaniem licznika **T1**, która zakładając pracę licznika w trybie 2, określona jest zależnością:

$$BD = \frac{2^{\text{SMOD}}}{32} \frac{f_{\text{osc}}}{12 [256 - (\text{TH1})]},$$

gdzie (TH1) – liczba wpisana do rejestru TH1.

⇒ Praca portu szeregowego w trybie 2

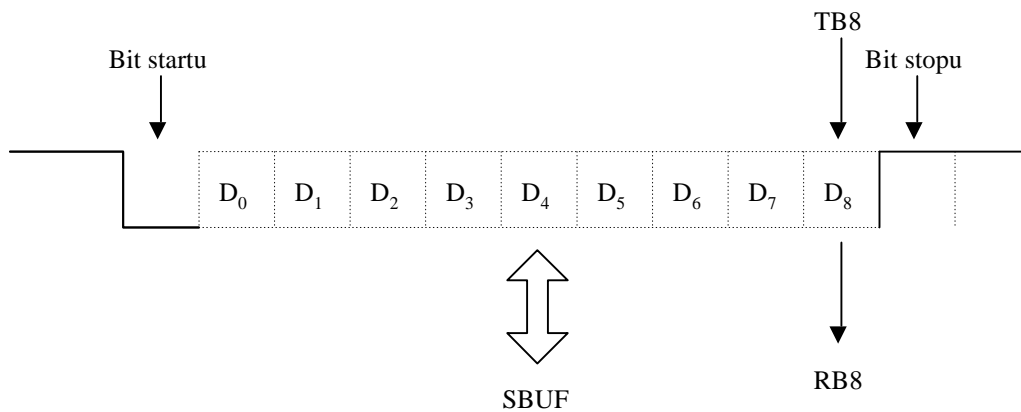
W trybie 2 proces wysyłania i odbierania danych przebiega tak samo jak w trybie 1, z tą różnicą, że inna jest długość słowa. W tym trybie słowo jedenastobitowe (bit startu, 9 bitów danych i bit stopu) wysyłane jest przez linie **P3.1**, odbiór odbywa się przez linie **P3.0**. W trakcie nadawania bit **TB8** rejestru **SCON** traktowany jest jako dziewiąty bit danych, w trakcie odbioru dziewiąty bit danych przepisywany jest na pozycje bitu **RB8**. Format słowa przedstawiono na rys. 4.6.

Prędkość transmisji w tym trybie pracy zależy od ustawienia bitu **SMOD** w rejestrze **PCON** i może wynosić:

- 1/32 częstotliwości oscylatora f_{osc} dla **SMOD**=1,
- 1/64 częstotliwości oscylatora f_{osc} dla **SMOD**=0.

⇒ Praca portu szeregowego w trybie 3

Nadawanie i odbiór danych w trybie 3 odbywa się tak samo jak w trybie 2 pracy portu szeregowego. Różnica występuje w ustalaniu prędkości transmisji. W odróżnieniu od trybu 2, w trybie 3 prędkość transmisji ustalana jest programowo tak samo jak w trybie 1. Format słowa (taki sam jak w trybie 2) przedstawiono na rys. 4.6.

Rys. 4.6. Format słowa w trybie 2 i 3 pracy portu szeregowego

4.2.2. Przykłady programowania portu

Przykład 1

```

;*****
;Program demonstrujący działanie portu szeregowego w SAB 80C535. Program
;wysyła co pewien czas dane z pamięci (od $30 do $3F) portem szeregowym
;pracującym w trybie 0 i jednocześnie wysyła dane na port P1
;*****
;*****
;Deklaracja symboli i adresów
;*****

MEM_START EQU $30 ;Adres początku pamięci z danymi
MEM_END EQU $40 ;Koniec zakresu pamięci z danymi

;*****
ORG $00
MAIN:
    LCALL INIT_MEM ;Inicjalizacja danych wysyłanych
    MOV R0,#MEM_START ;Rejestr R0 służy do adresowania pamięci
    MOV SCON,#$00 ;Tryb 0 portu szeregowego oraz wyłączenie
    ;odbiornika (REN = 0)

LOOP: ;Petla główna
    MOV P1,@R0 ;Wysłanie danej do portu (w celu wizualizacji
    ;sposobu działania programu)
    MOV SBUF,@R0 ;Wysłanie danej do portu szeregowego
    INC R0 ;R0 wskazuje na następną komórkę pamięci
    CJNE R0,#MEM_END,LOOP_END ;Jeśli nie przekroczył zakresu to

```

```

;kontynuuje wysyłanie danych
MOV R0,#MEM_START ;Jesli przekroczył zakres, to zaczyna
;wysyłanie danych od początku
LOOP_END:
LCALL DELAY1 ;Opóźnienie umożliwiające obserwacje
SJMP LOOP ;działania programu

;*****
;
;Procedura inicjowania pamięci
;*****
;
INIT_MEM: ;Procedura inicjuje dane do wysłania
MOV R0,#MEM_START ;Dane umieszczane w pamięci danych można
;zmienić w zależności od potrzeby
MOV R7,#1 ;Wpis pierwszej danej do rejestru pomocniczego.
;go.
FILL:
MOV A,R7 ;Wysyłanie danej przez akumulator, ponieważ nie
;ma rozkazu MOV @R0,R7
MOV @R0,A ;Ta konkretna dana wypełnia pamięć kolejnymi
;potęgami liczby 2, co realizowane jest
;przez przesuwanie w lewo zawartości rejestru
RL A ;R7 (za pośrednictwem akumulatora)
MOV R7,A
INC R0
CJNE R0,#MEM_END,FILL
RET

;*****
;
;Procedura opóźnienia czasowego
;*****
;
DELAY1:
MOV R5,#20
HOP7: MOV R6,#100
HOP6: MOV R7,#100
HOP5: DJNZ R7,HOP5
DJNZ R6,HOP6
DJNZ R5,HOP7
RET

```

Przykład 2

```

;*****
;Program demonstrujący działanie portu szeregowego w SAB 80C535. Program
;odbiera dane przychodzące przez port szeregowy pracujący w trybie 0 i umieszcza je
;w pamięci wewnętrznej o adresach od $30 do $3F oraz wysyła dane na port P1
;*****

;*****
;Deklaracja symboli i adresów
;*****
MEM_START EQU $30 ;Adres początku pamięci na przychodzące dane
MEM_END EQU $40 ;Koniec zakresu pamięci na dane

ORG $00
LJMP MAIN ;Skok do programu głównego, w celu ominięcia
;obszaru obsługi przerwan

ORG $23
LJMP INT_RS ;Skok do procedury obsługi przerwania od portu
;szeregowego

MAIN:
MOV R0,#MEM_START ;Rejestr R0 służy do adresowania pamięci danych
SETB EAL ;Odblokowanie wszystkich przerwan
SETB ES ;Odblokowanie przerwania od portu szeregowego
MOV SCON,#$10 ;Tryb 0 portu szeregowego oraz uaktywnienie
;odbiornika (REN = 1)
LOOP: SJMP LOOP ;Nieskończona petla, gdyż odbieranie i tak
;odbywa się w procedurze obsługi przerwania

;*****
;Procedura odbioru portu szeregowego
;*****
INT_RS:
MOV @R0,SBUF ;Przepisanie odebranej danej do pamięci danych
MOV P1,@R0 ;a następnie wysłanie jej do portu P1
INC R0 ;R0 wskazuje na kolejną komórkę pamięci
CJNE R0,#MEM_END,INT_RS_END ;Jeśli komórka mieści się jeszcze
;w zakresie, to skok na koniec.
MOV R0,#MEM_START ;Jeśli nie, to pamięć będzie zapełniana od początku
INT_RS_END:
CLR RI ;Znacznik RI wymaga kasowania programowego
RETI

```

Przykład 3

```

;*****
;Program demonstrujący działanie portu szeregowego w SAB80C535. Program
;odbiera i wysyła dane przez port szeregowy pracujący w trybie 1. Dane przychodzące
;umieszczane są w pamięci od adresu $30 do $3F i wysyłane do portu P1. Procedura
;odbierająca wywoływana jest przez przerwanie.
;Dane wysyłane znajdują się w pamięci o adresie $40 do $4F i są wysyłane co pewien
;czas w petli głównej programu
;*****
;*****
;Deklaracja symboli i adresów
;*****

MEM_R_START EQU $30 ;Adres początku pamięci na przychodzące dane
MEM_R_END EQU $40 ;Koniec zakresu pamięci na dane przychodzące
MEM_T_START EQU $40 ;Adres początku pamięci na wysyłane dane
MEM_T_END EQU $50 ;Koniec zakresu pamięci na dane wysyłane

;*****
ORG $00 ;Adres początku programu

LJMP MAIN ;Skok do programu głównego, w celu ominięcia obszaru
;obsługi przerw

ORG $23

LJMP INT_RS ;Skok do procedury obsługi przerwania od portu
;szeregowego

MAIN:
LCALL INIT_MEM ;Inicjalizacja danych do wysyłania
MOV R0,#MEM_R_START ;Rejestr R0 służy do adresowania
;obszaru pamięci na dane odbierane
MOV R1,#MEM_T_START ;Rejestr R1 służy do adresowania pamięci
;z danymi wysyłanymi

SETB EAL ;Odblokowanie wszystkich przerw
SETB ES ;Odblokowanie przerwania od portu szeregowego
SETB BD ;Włączenie taktowania z dzielnika :39
ORL PCON,#80 ;Ustawienie bitu SMOD w celu uzyskania taktowania
;częstotliwości 9600 Hz (przy częstotliwości oscylatora
;12 MHz)
MOV SCON,#$70 ;Tryb 1 portu szeregowego oraz uaktywnienie odbiornika
;(REN = 1) i kontroli przychodzących danych (SM2 = 1)

LOOP: ;Petla główna
MOV SBUF,@R1 ;Wysłanie danej do portu szeregowego

```



```

INC R1 ;R1 wskazuje na następną komórkę pamięci
CJNE R1,#MEM_T_END,LOOP_END ;Jeśli obszar nie przekroczył zakresu, to
;kontynuacja wysyłania
MOV R1,#MEM_T_START ;Jeśli przekroczył, to zaczyna od
;początku

LOOP_END:
LCALL DELAY1 ;Opóźnienie umożliwiające obserwacje
;działania programu
SJMP LOOP

;*****
;Procedura inicjowania pamięci
;*****
INIT_MEM: ;Procedura inicjuje dane do wysłania
MOV R1,#MEM_T_START ;Dane można zmieniać w zależności od
;potrzeby

MOV R7,#1
FILL:
MOV A,R7 ;Przesyłanie przez akumulator ponieważ nie ma rozkazu
;MOV @R0,R7
MOV @R1,A ;Ta konkretna dana wypełnia pamięć kolejnymi potęgami
;liczby 2, co realizowane jest przez przesuwanie w lewo
RL A ;zawartości rejestru R7 (za pośrednictwem akumulatora)
MOV R7,A
INC R1
CJNE R1,#MEM_T_END,FILL
RET

;*****
;Procedura opóźnienia czasowego
;*****
DELAY1:
MOV R5,#100
HOP7: MOV R6,#100
HOP6: MOV R7,#100
HOP5: DJNZ R7,HOP5
DJNZ R6,HOP6
DJNZ R5,HOP7
RET

;*****
;Procedura odbioru z portu szeregowego
INT_RS:
JNB RI,CLR_TI ;Jeśli przerwanie wywołał nadajnik, to skok na

```

```

;koniec procedury, gdyz jest to obsluga jedynie odbiornika
MOV @R0,SBUF ;Przepisanie odebranej danej do pamieci
MOV P1,@R0 ;a nastepnie do portu P1
INC R0 ;R0 wskazuje na kolejna komórke pamieci
CJNE R0,#MEM_R_END,INT_RS_END ;Jesli komórka miesci sie jeszcze
;w zakresie to skok na koniec
MOV R0,#MEM_R_START ;Jesli nie, to pamiec bedzie zapelniana
;od poczatku

INT_RS_END:
CLR RI ;Znacznik RI wymaga kasowania programowego
CLR_TI:
CLR TI ;Zeruje znacznik TI, gdyz i tak nie jest on wykorzystywany
;w procedurze wysylajacej, gdyz czas trwania petli
;DELAY1 jest duzo dluzszy niz czas wysylania danej

RETI

```

4.3. Liczniki T0 i T1

4.3.1. Opis liczników T0 i T1

Liczniki **T0** i **T1**, wraz z licznikiem **T2** stanowią układ czasowo-licznikowy mikrokontrolera **SAB 80C535**. Mogą pracować one zarówno *jako liczniki zliczające impulsy zewnętrzne*, doprowadzone do wejść układu (**P3.4** dla licznika **T0** i **P3.5** dla licznika **T1**), jak i *czasomierze zliczające wewnętrzne impulsy zegarowe*. Liczniki te mogą pracować w jednym z czterech, indywidualnie ustawianych, trybach pracy.

Do programowego sterowania pracą liczników **T0** i **T1** służą dwa rejestry sterujące: **TMOD** (adresowany bajtowo) i **TCON** (adresowany bajtowo i bitowo). Rejestr **TMOD** służy do ustawiania trybu pracy i funkcji realizowanej przez wybrany licznik. Znaczenie bitów sterujących przedstawiono poniżej:

Rejestr TMOD				adres 089H				
GATE	C/\bar{T}	M1	M0	GATE	C/\bar{T}	M1	M0	
Licznik T1					Licznik T0			

- **M0, M1** – ustawienie jednego z czterech trybów pracy, przy czym:

M0=0, M1=0 – tryb 0

$M0=1, M1=0$ – tryb 1

$M0=0, M1=1$ – tryb2

$M0=1, M1=1$ – tryb 3

- C/\overline{T} - ustawienie realizowanej funkcji:

$C/\overline{T}=0$ – licznik pracuje jako czasomierz,

$C/\overline{T}=1$ – licznik zlicza impulsy zewnętrzne.

- **GATE** – bramkowanie zliczania sygnałem zewnętrznym z wejścia $\overline{INT0}$ lub $\overline{INT1}$ (odpowiednio dla każdego z liczników).

W rejestrze **TCON** znaczenie bitów sterujących i kontrolnych jest następujące:

Rejestr **TCON**

adres **088H**

TF1	TR1	TF0	TR0	IE1	IT1	IE0	IT0
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

- **TF1, TF0** – znaczniki przepelnienia liczników,
- **TR1, TR0** – bity sterujące:
 - $TR1=0$ – licznik T1 zatrzymany,
 - $TR0=0$ – licznik T0 zatrzymany,
 - $TR1=1$ – licznik T1 pracuje,
 - $TR0=1$ – licznik T0 pracuje.
- **IE1** – znacznik zgłoszenia przerwania zewnętrznego $\overline{INT1}$,
- **IT1** – ustawienie sposobu zgłoszenia przerwania $\overline{INT1}$:
 - $IT1=0$ – zgłoszenie przerwania poziomem niskim sygnału,
 - $IT1=1$ – zgłoszenie przerwania poziomem wysokim sygnału.
- **IE0** – znacznik zgłoszenia przerwania zewnętrznego $\overline{INT0}$:
 - $IT0=0$ – zgłoszenie przerwania poziomem niskim sygnału,
 - $IT0=1$ – zgłoszenie przerwania poziomem wysokim sygnału.

Uruchomienie licznika **Ti** następuje po wpisaniu jedynek logicznych do bitów **TRi** w rejestrze **TCON**. Raz uruchomiony może być zatrzymany w wyniku wpisania zera

logicznego do bitu **Tri**. Jeśli w rejestrze **TMOD** bit **GATE** ma wartość jedynki logicznej, to możliwe jest zewnętrzne sterowanie zliczaniem – licznik pracuje tylko wtedy, gdy sygnał $\overline{\text{INTi}}=1$.

Jeśli liczniki pracują jako czasomierze (zliczają impulsy wewnętrzne), to zawartość licznika w każdym cyklu maszynowym zwiększana jest o 1. Jeśli natomiast liczniki realizują funkcje zliczania impulsów zewnętrznych, to odpowiednie wejście **T0** lub **T1** próbkowane jest w trakcie każdego cyklu maszynowego. Jeśli przy dwóch kolejno po sobie następujących próbkach wykryta zostanie zmiana poziomu z 1 na 0, to w czasie następnego cyklu maszynowego zawartość licznika zwiększona zostanie o 1. Ponadto w tym trybie pracy spełnione muszą być następujące warunki:

- każdy stan logiczny zliczanych impulsów musi trwać przez co najmniej jeden cykl maszynowy,
- maksymalna częstotliwość zliczanych impulsów nie może być większa niż $f_{osc}/24$ (ponieważ do wykrycia zmiany na wejściu potrzebne są dwa cykle maszynowe).

Szesnastobitowe liczniki **T0** i **T1** podzielone są na dwa osmiobitowe bajty (mniej i bardziej znaczący) dostępne programowo jako rejestry specjalne:

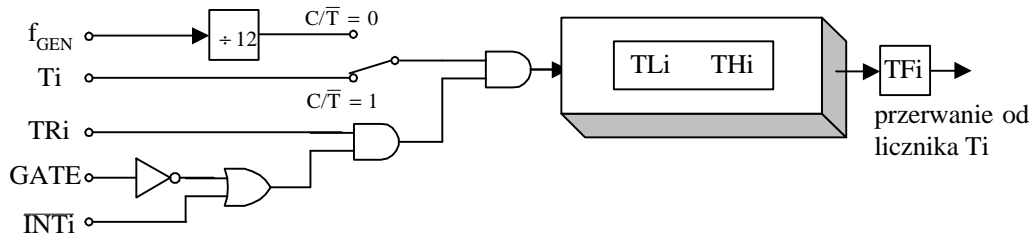
- **TH0** (adres 8CH) – bardziej znaczący bajt licznika T0,
- **TL0** (adres 8AH) – mniej znaczący bajt licznika T0,
- **TH1** (adres 8DH) – bardziej znaczący bajt licznika T1,
- **TL1** (adres 8BH) – mniej znaczący bajt licznika T1.

Każdy z liczników może pracować w jednym z czterech trybów pracy, niezależnie od realizowanej funkcji. Tryby 0, 1 i 2 mogą pracować oba liczniki **T0** i **T1**, natomiast w trybie 3 licznik **T1** nie pracuje.

⇒ Tryb 0 i tryb 1

W trybie 0 modyfikowanych jest tylko 13 bitów licznika: osiem bitów rejestru **THi** ($i=0,1$) i bity 3...7 rejestru **TLi** (pieć bardziej znaczących). Stan bitów 0...2 rejestru **TLi** jest nieokreślony i powinien być ignorowany. Po uruchomieniu licznika impulsy zliczane są od wartości początkowej. Po przepelnieniu licznika (osiągnięciu war-

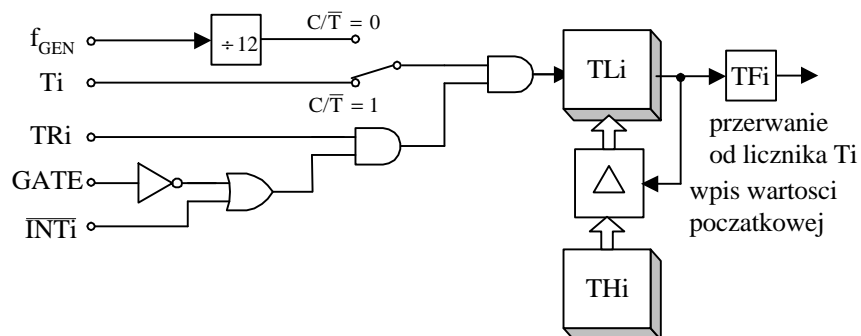
tosci $1FFFH+1$) zawartosc rejestru jest kasowana i zliczanie rozpoczyna sie od nowa. W trybie 1 pracuje caly 16-bitowy licznik. W tym trybie pracy licznik moze byc wykorzystywany jako czasomierz, a takze jako licznik impulsów zewnetrznych. Schemat blokowy liczników **T0** i **T1** pracujacych w trybie 0 i 1 przedstawiono na rys. 4.7.

Rys. 4.7. Schemat blokowy liczników T0 i T1 pracujacych w trybie 0 i 1

⇒ Tryb 2

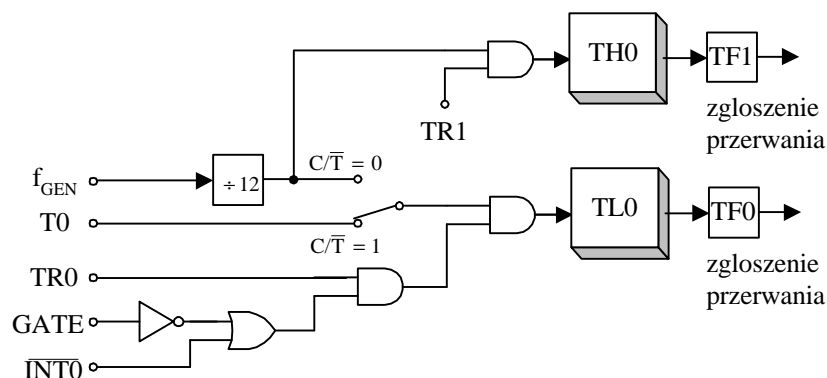
W tym trybie pracy licznik pracuje jako licznik 8-bitowy z autoladowaniem, przy czym rejestr **TLi** jest rejestrem zliczajacym, natomiast w rejestrze **THi** zapisana jest wartosc poczatkowa, która moze byc zmieniana programowo. W momencie przepelnienia licznika (osiagniecia przez rejestr **TLi** wartosci $FF+1$) nastepuje autoladowanie wartosci poczatkowej i ustawienie znacznika **TFi**. Schemat blokowy liczników **T0** i **T1** pracujacych w tym trybie przedstawiono na rys. 4.8.

Rys. 4.8. Schemat blokowy liczników T0 i T1 pracujacych w trybie 2

⇒ Tryb 3

W trybie 3 licznik **T1** nie pracuje. Poszczególne bajty licznika **T0** (**TH0** i **TL0**) pracują jako dwa niezależne liczniki 8-bitowe. Mniej znaczący bajt licznika **TL0** może pracować zarówno jako czasomierz, jak i licznik impulsów zewnętrznych z wejścia **T0**. W trybie 3 licznik **TL0** jest sterowany tak jak licznik **T0** w trybach 0 i 1 z wykorzystaniem bitów **TR0**, **GATE**, $\overline{C/T}$, oraz tak jak licznik **T0** w momencie przepelnienia ustawia znacznik przerwania **TF0**. Natomiast bardziej znaczący bajt licznika **TH0** może być wykorzystany jedynie jako czasomierz zliczający impulsy wewnętrzne. Należy przy tym zaznaczyć, iż w tym trybie licznik **TH0** jest sterowany bitem **TR1**, oraz w momencie przepelnienia ustawia znacznik przerwania **TF1**. Z tego względu, jeśli licznik **T0** pracuje w trybie 3, to licznik **T1** może pracować w pozostałych trybach pracy bez możliwości bramkowania jego wejścia i testowania znacznika przerwania. Tryb 3 pracy licznika **T0** jest w praktyce rzadko stosowany, gdyż wtedy licznik **T1** może być użyty prawie wyłącznie do ustalania predkości transmisji portu szeregowego. Schemat blokowy licznika **T0** pracującego w 3 trybie przedstawiono na rys.4.9.

Rys. 4.9. Schemat blokowy licznika T0 pracującego w trybie 3

4.3.2. Przykład programowania liczników T0 i T1

```

;*****
;
;Program zliczania impulsów podawanych na wejście licznika T1 w czasie ustalonym
;przez przerwania generowane w liczniku T2
;*****
;
;*****
;
; Deklaracja adresów wyniku pomiarów

```

```

;*****
POM1      BYTE($20)
POM2      BYTE($21)
;*****
; Start programu
;*****
      ORG $00          ;Adres startu programu
      LJMP MAIN       ;Skok do programu głównego
      ORG $002B       ;Adres przerwania od przepelnienia licznika T2
      LJMP T2INT      ;Skok do programu obsługi przerwania

;*****
;Konfiguracja licznika T1 i T2
;*****
ORG $100
MAIN: SETB EAL        ;Odblokowanie wszystkich przerwan
      SETB ET2        ;Odblokowanie przerwania od licznika T2
      MOV TMOD,#$50   ;Ustawienie licznika T1 jako 16 bitowy do
      ANL TCON,#$4F   ;zliczania impulsów zewnetrznych
      ORL TCON,#$40   ;Start licznika T1
      ANL T2CON,#$20  ;Ustawienie licznika T2 w trybie 0
      ORL T2CON,#$11  ;do generowania przerwan co 10 ms
      MOV CRCL,#$0F0  ;Wartosc poczatkowa licznika T2 po
      MOV CRCH,#$0D8  ;przeladowaniu
      MOV TL2,#$0F0   ;Wartosc poczatkowa licznika przy
      MOV TH2,#$0D8   ;starcie
LOOP: SJMP LOOP      ;Adres programu oczekiwania na przerwanie

;*****
;Program obsługi przerwania
;*****
      ORG $200
T2INT: CLR TF2        ;Zerowanie znacznika przerwania od licznika T2
      CLR TR1         ;Wylaczenie licznika T1
      MOV R7,TH1      ;Przeslanie wartosci licznika T1 do rejestru R7
      MOV POM1,R7     ;Przeslanie wartosci licznika do pamieci wewn. RAM
      MOV R6,TL1      ;Przeslanie wartosci licznika T1 do rejestru R6
      MOV POM2,R6     ;Przeslanie wartosci licznika do pamieci wewn. RAM
      MOV P5,R6
      MOV TL1,#$00    ;Zerowanie licznika T1 , bajtu mniej znaczonego
      MOV TH1,#$00    ;Zerowanie licznika T1 , bajtu bardziej znaczonego
      SETB TR1        ;Start licznika T1
      RETI            ;Wyjscie z przerwania

```

4.4. Licznik T2

4.4.1. Opis licznika T2

Licznik **T2** jest jednym z najbardziej rozbudowanych układów wewnętrznych mikrokontrolera **SAB 80C535**. Z tego też względu ma bardzo dużo możliwości funkcjonalnych, zawartych w trzech trybach pracy, określanym skrótem **CCR**:

CCR – Compare (porównanie),

CCR – Capture (zapamiętanie wartości chwilowej),

CCR - Reload (autoladowanie wartości początkowej).

Schemat blokowy licznika **T2** przedstawiono na rys. 4.10. Szesnastobitowy licznik **T2** tworzą dwa 8-bitowe rejestry: bardziej znaczący **TH2** i mniej znaczący **TL2**. Z obsługą licznika **T2** związane są linie portu **P1**, które w zależności od funkcji licznika mogą być wykorzystane jako:

- Linie **P1.0...P1.3**:
 - wyjścia impulsów o modulowanej szerokości sygnału (MSI),
 - wejścia przerwan INT3#..INT6,
- Linia **P1.5/T2EX**:
 - sprzętowe ustalenie momentu wpisu wartości początkowej do licznika **T2**.
- Linia **P1.7/T2**:
 - wejście impulsów zewnętrznych,
 - wejście bramkujące zliczanie impulsów wewnętrznych.

Jeśli licznik **T2** nie jest wykorzystywany w trybie modulacji szerokości impulsów, to linie portu **P1** mogą być wykorzystywane jako standardowe wejścia/wyjścia cyfrowe, dostępne programowo.

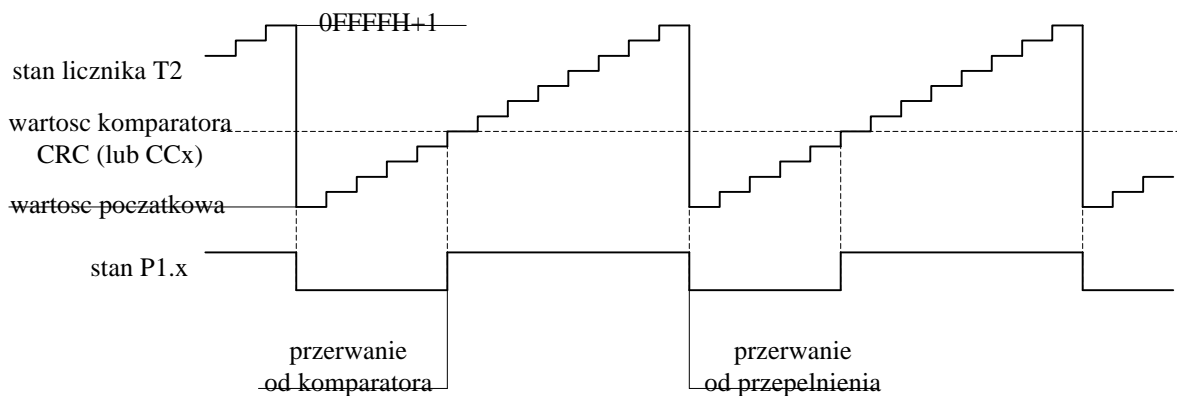
Z licznikiem **T2** związane są także rejestry komparatorów **CRC,CC1..CC3**, w których przechowywane są wartości chwilowe (w trybie autoladowania w rejestrze **CRC** przechowywana jest wartość początkowa). Ponadto, po każdym przepelnieniu licznika **T2**, a także w momencie zrównania się wartości chwilowej licznika z wartością wpisaną do komparatora istnieje możliwość wygenerowania przerwania.

wartosci chwilowej i autoladowania wartosci poczatkowej.

⇒ Tryby porównania (compare)

W czterech niezależnych komparatorach porównywana jest wartosc rejestru licznika **T2** z wartosciami rejestrów **CRC**, **CC1**, **CC2** i **CC3**. Wynik porównania przedstawiony jest w postaci stanów linii portu **P1**, oraz ustawienia znaczników przerwan **IEX3..IEX6**. Linie **P1.0**, **P1.1**, **P1.2**, **P1.3** przyjmują stan jedynki logicznej w momencie wystąpienia równości zawartosci rejestru licznika **T2** oraz zawartosci rejestrów **CRC**, **CC1**, **CC2**, **CC3** (w tym samym cyklu maszynowym). Zerowanie bitu następuje po przepelnieniu rejestru licznika **T2**.

Jednocześnie w momencie ustawienia linii portu **P1** generowane są przerwania i ustawiane odpowiednie znaczniki przerwan **IEX3..IEX6**. W momencie zerowania linii portu **P1** po przepelnieniu licznika **T2** ustawiany jest znacznik przerwania **TF2**. Znaczniki te znajdują się w rejestrze **IRCON**, opisanym w rozdziale 4.6. Zależności czasowe na wyjściach portu **P1.0..P1.4** przedstawiono na rys. 4.11.

Rys. 4.11. Zależności czasowe na wyjściach portu P1

Jeżeli do pracy licznika **T2** wykorzystywany jest tryb autoladowania, to do porównania wartosci chwilowej licznika **T2** zastosowane mogą być tylko trzy rejestry: **CC1**, **CC2** i **CC3**, ponieważ w rejestrze **CRC** przechowywana jest wartosc poczatkowa. W trybach porównania linie portu **P1** mogą być sterowane sprzetowo lub progra-

mowo. Ze względu na sposoby sterowania liniami portu **P1** wyróżnia się dwa tryby porównania:

- **tryb 0 porównania**

W trybie 0 porównania linie portu **P1.0...P1.3** nadzorowane są tylko przez układy licznika **T2** i zmiana stanu tych linii nie jest możliwa przez programowy wpis dowolnych wartości, ponieważ wewnętrzna szyna danych jest zablokowana. Właściwość nadzorowania linii portu **P1.0...P1.3** przez licznik **T2** wykorzystywana jest do generowania na tych liniach impulsów o modulowanym współczynniku wypełnienia. Oznacza to, że programowo można ustalić okres i czas trwania stanu zera i jedynki logicznej na odpowiednich liniach portu **P1**. Zatem do dyspozycji są cztery linie portu **P1**, którymi można sterować np. silniki prądu stałego i przemiennego.

Z opisu trybu 0 porównania wynika, że od wpisu do rejestru komparatora **CRC** zależy częstotliwość generowanych impulsów, natomiast wypełnienie regulowane jest wartością wpisaną do komparatora **CCx**. Należy pamiętać, że minimalnej (0000H) i maksymalnej (0FFFFH) wartości wpisywanej do rejestrów **CRC**, **CC1..CC3** towarzyszą na wyjściach portu **P1** impulsy szpilkowe o czasie trwania $\frac{1}{2}$ cyklu maszynowego. Zjawisko to powoduje, że niemożliwe jest uzyskanie zmiany wypełnienia impulsu w granicach 0...100%. Dla n -bitowego rejestru porównania **CCx** maksymalna wartość wypełnienia wynosi $(1 - \frac{1}{2^n}) * 100\%$.

Zaprogramowany i uruchomiony licznik **T2** pracuje autonomicznie, tzn. generuje impulsy na wyjściach portu **P1** niezależnie od jednostki arytmetyczno–logicznej. Zatrzymanie pracy licznika jest możliwe tylko sprzętowo poprzez reset mikrokontrolera linia **RESET#** lub odłączenie zasilania.

- **tryb 1 porównania**

W trybie 1 porównania zmiana stanu linii portu **P1.0...P1.3** dokonywana jest programowo, przy czym dane wpisywane są do 4-bitowego pomocniczego bufora portu. Dane te są automatycznie przepisywane do głównego bufora portu **P1** w momencie

wystąpienia równości zawartości licznika i rejestru **CCx**, przy czym przepisywanie z bufora pomocniczego do głównego dokonywane jest sprzętowo. Informacja z bufora pomocniczego pojawia się na wyjściu bufora głównego tak długo, jak długo wartość chwilowa licznika równa jest zawartości rejestru **CCx**. Nowa wartość może zostać wpisana do portu **P1** po ustąpieniu tej równości, w przeciwnym wypadku zmiany te nie są wzajemnie synchronizowane, ponieważ zmianie ulega stan głównego bufora wyjściowego portu. Czas trwania równości wartości licznika i rejestru **CCx** zależy od sposobu taktowania licznika **T2**. Jeżeli licznik taktowany jest sygnałem wewnętrznym, to stan równości trwa 1 lub 2 cykle maszynowe, jeżeli natomiast licznik **T2** sterowany jest sygnałem zewnętrznym, to stan ten może trwać przez wiele cykli maszynowych.

⇒ Tryby zapamiętania wartości chwilowej (capture)

Do zapamiętania wartości chwilowej licznika **T2** może być użyty każdy z rejestrów **CRC, CC1..CC3**. Operacja ta jest realizowana sprzętowo, dzięki czemu trakcie jej wykonywania nie następuje zatrzymanie zliczania. Licznik **T2** może pracować w dwóch trybach zapamiętania wartości chwilowej:

- **tryb 0 zapamiętania**

W tym trybie moment zapamiętania wartości chwilowej licznika wyznaczony jest sygnałem zewnętrznym. Wpisanie wartości chwilowej licznika **T2** do odpowiedniego rejestru **CRC, CC1..CC3** oraz wpisanie jedynek na pozycje odpowiedniego znacznika przerwania **IEX3..IEX6** spowodowane jest aktywnym zboczem sygnałów **INT3#...INT6**. Ze względu na sposób sterowania sygnałami zewnętrznymi aktywnym zboczem może być:

- zbocze narastające dla wejść przerwania **INT4...INT6** związanych z rejestrami **CC1...CC3**,
- zbocze narastające lub opadające dla wejścia **INT3#** związanego z rejestrem **CRC**.

Należy pamiętać, aby do bufora wyjściowego portu **P1** wpisana była wartość jedynek logicznej, w przeciwnym razie niemożliwe byłoby określenie momentu pojawie-

nia się aktywnego zbocza sygnału.

- **tryb 1 zapamiętania**

W trybie 1 zapamiętanie wartości chwilowej licznika **T2** w rejestrach **CRC**, **CC1...CC3** spowodowane jest wpisaniem dowolnej wartości do mniej znaczących rejestrów **CRCL**, **CCL1...CCL3**. W tym trybie zapamiętania przerwania nie są wykorzystywane.

⇒ **Tryby autoladowania licznika T2 (reload)**

Autoladowanie licznika **T2** oznacza przepisanie wartości początkowej, zawartej w 16-bitowym rejestrze **CRC** do rejestru licznika **T2**. Rejestr **CRC** złożony jest z dwóch 8-bitowych rejestrów **CRCL** i **CRCH**, podobnie 16-bitowy rejestr licznika **T2** tworzą dwa 8-bitowe rejestry **TH2** i **TL2**. Wyróżnia się dwa tryby autoladowania:

- **tryb 0 autoladowania**

W trybie 0 autoladowania wpis wartości początkowej z rejestru **CRC** do licznika **T2** dokonywany jest wskutek przepelnienia licznika **T2**, czyli osiągnięcia przez licznik wartości $0FFFFH+1$. Przepelnienie licznika powoduje ustawienie flagi przerwania **TF2** (znacznik ten przyjmuje wartość jedynki logicznej).

- **tryb 1 autoladowania**

W trybie 1 autoladowania przepisanie wartości początkowej z rejestru **CRC** do rejestru licznika **T2** dokonywane jest wskutek wystąpienia opadającego zbocza sygnału **T2EX** na wejściu **P1.5**. Jeśli znacznik **EXEN2** w rejestrze **IEN1** ma wartość jedynki logicznej, to również w tym trybie zostanie wygenerowane przerwanie.

4.4.2. Sterowanie pracą licznika T2

Sygnal taktujący licznik **T2** może pochodzić ze źródła zewnętrznego lub we-

wewnętrznego. Programowo ustala się częstotliwość i sposób doprowadzenia sygnału wewnętrznego lub sygnału zewnętrznego przez ustawienie 8 bit portu **P1 (P1.7)**.

Niezależnie od wybranego trybu pracy licznika **T2**, po każdym jego przepelnieniu, tzn. po osiągnięciu stanu $0FFFFH+1$, jest generowany sygnał przerwania wewnętrznego. Jest to sygnalizowane wpisaniem jedynki logicznej na pozycji znacznika **TF2** (wektor przerwania 02BH) w rejestrze **IRCON** (patrz rozdział 4.6). Znacznik ten jest kasowany programowo, ponieważ to samo przerwanie może być również wywołane zewnętrznym sygnałem doprowadzonym do wejścia **P1.5/T2EX**, przy czym ustalany jest wówczas znacznik **EXF2** (wektor przerwania 02BH).

Z konfiguracją licznika **T2** związanych jest 13 rejestrów specjalnych **SFR**, przedstawionych w tabeli 4.3.

Tabela 4.3. Rejestry SFR związane z licznikiem T2

Rejestr	Adres	Funkcja
TH2	0CDH	8 bardziej znaczących bitów licznika T2
TL2	0CCH	8 mniej znaczących bitów licznika T2
T2CON	0C8H	Programowanie trybów pracy, źródła i częstotliwości taktowania licznika oraz startu licznika
CCEN	0C1H	Wybór trybów pracy rejestrów CRC, CC1, CC2, CC3
CRCH	0CBH	8 bardziej znaczących bitów rejestru CRC
CRCL	0CAH	8 mniej znaczących bitów rejestru CRC
CCH1	0C3H	8 bardziej znaczących bitów rejestru CC1
CCL1	0C2H	8 mniej znaczących bitów rejestru CC1
CCH2	0C5H	8 bardziej znaczących bitów rejestru CC2
CCL2	0C4H	8 mniej znaczących bitów rejestru CC2
CCH3	0C7H	8 bardziej znaczących bitów rejestru CC3
CCL3	0C6H	8 mniej znaczących bitów rejestru CC3
IRCON	0C0H	Rejestr znaczników obsługujących przerwanie zewnętrzne lub od komparatorów

Programowanie pracy licznika **T2** dokonywane jest w rejestrze **T2CON** przez odpowiednie ustawienie poszczególnych bitów, przy czym wszystkie znaczniki po wyzerowaniu mikrokontrolera również przyjmują wartości zerowe.

Rejestr **T2CON**adres **0C8H**

T2PS	I3FR	I2FR	T2R1	T2R0	T2CM	T2I1	T2I0
------	------	-------------	------	------	------	------	------

- **T2PS** – włączenie dodatkowego dzielnika wstępnego dla wewnętrznego źródła taktowania:
 $T2PS = 0$ – taktowanie licznika sygnałem $f_{osc}/12$,
 $T2PS = 1$ – taktowanie licznika sygnałem $f_{osc}/24$.
- **I3FR** – wybór aktywnego zbocza sygnału przerwania zewnętrznego INT#3, wyjścia komparatora CRC, wpisu wartości początkowej:
 $I3FR = 0$ – zbocze opadające,
 $I3FR = 1$ – zbocze narastające.
- **I2FR** – w programowaniu licznika **T2** bit nie używany.
- **T2R1, T2R0** – wybór trybu autoladowania licznika:
 $T2R1 = 0, T2R0 = x$ – zablokowane funkcje autoladowania,
 $T2R1 = 1, T2R0 = 0$ – tryb 0 autoladowania,
 $T2R1 = 1, T2R0 = 1$ – tryb 1 autoladowania.
- **T2CM** – wybór trybu porównania:
 $T2CM = 0$ – tryb 0,
 $T2CM = 1$ – tryb 1.
- **T2I1, T2I0** – wybór źródła sygnału taktującego:
 $T2I1 = 0, T2I0 = 0$ – zatrzymanie licznika,
 $T2I1 = 0, T2I0 = 1$ – taktowanie sygnałem wewnętrznym $f_{osc}/12$ lub $f_{osc}/24$,
 $T2I1 = 1, T2I0 = 0$ – taktowanie sygnałem zewnętrznym,
 $T2I1 = 1, T2I0 = 1$ – bramkowanie wewnętrznego sygnału taktującego (blokowanie licznika niskim poziomem sygnału doprowadzonego do wejścia P1.7).

Programowanie trybów pracy rejestrów **CRC, CC1..CC3** jest dokonywane w rejestrze **CCEN**. Należy zwrócić uwagę, że w odróżnieniu od trybu porównania możliwe jest jednoczesne wybranie trybu 0 wpisu wartości początkowej licznika **T2**

dla jednych rejestrów **CCR**, **CC1...CC3** i trybu 1 dla pozostałych. Ponadto istotne jest, że przy zerowaniu mikrokontrolera linia **RESET#** zawartość rejestru **CCEN** również jest zerowana. Przedstawiono zawartość rejestru **CCEN**, a przeznaczenie poszczególnych znaczników rejestru opisano w tabeli 4.4.

Rejestr **CCEN**adres **0C1H**

COCAH3	COCAL3	COCAH2	COCAL2	COCAH1	COCAL1	COCAH0	COCAL0
--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------

Tabela 4.4. Sterowanie komparatorami

Rejestr	Znacznik		Przeznaczenie
CRC	COCAH0	COCAL0	
	0	0	zablokowany tryb porównania / wpisu wartości początkowej
	0	1	tryb 0 zapamiętania
	1	0	odblokowany tryb porównania / wpisu wartości początkowej
CC1	1	1	tryb 1 zapamiętania
	COCAH1	COCAL1	
	0	0	zablokowany tryb porównania / wpisu wartości początkowej
	0	1	tryb 0 zapamiętania
CC2	1	0	odblokowany tryb porównania / wpisu wartości początkowej
	1	1	tryb 1 zapamiętania
	COCAH2	COCAL2	
	0	0	zablokowany tryb porównania / wpisu wartości początkowej
CC3	0	1	tryb 0 zapamiętania
	1	0	odblokowany tryb porównania / wpisu wartości początkowej
	1	1	tryb 1 zapamiętania

	COCAH3	COCAL3	
CC3	0	0	zablokowany tryb porównania / wpisu wartosci poczatkowej
	0	1	tryb 0 zapamietania
	1	0	odblokowany tryb porównania / wpisu wartosci poczatkowej
	1	1	tryb 1 zapamietania

4.4.3. Przykłady programowania licznika T2

Przykład 1

```

;*****
;Przyklad wykorzystania licznika T2 do generowania sygnalu PWM. Przetwornik a/d
;obsluje kanal pomiarowy AN1. W przerwaniach od T2 jest modyfikowana wartosc
;CCL2 i CCH2. Na wyjsci P1.2 generowany jest sygnal PWM
;*****

```

```

RAM_1    BYTE($20)      ;Deklaracja adresu w pamieci wewnetrznej
EPR_1    EQU $0100      ;Deklaracja adresu w pamieci zewnetrznej

```

```

;*****

```

```

;Start programu

```

```

;*****

```

```

    ORG $00              ;Adres poczatku programu
    LJMP MAIN           ;Skok do programu glownego

```

```

;*****

```

```

;Podprogram obslugi przerwania

```

```

;*****

```

```

    ORG $002B          ;Adres obslugi przerwania od T2

```

```

    LJMP MODUL         ;Skok do programu wykonania przerwania

```

```

;*****

```

```

;Podprogram wykonania przerwania

```

```

;*****

```

```

    ORG $0050          ;Adres programu wykonania przerwania
MODUL: CLR TF2        ;Kasowanie znacznika przerwania od T2
    MOV DPTR,#$100    ;Adresowanie pamieci zewnetrznej
    MOVX A,@DPTR      ;Przeslanie wyniku do akumulatora
    ADD A,#$17        ;Sumowanie z wartoscia poczatkowa
    MOV CCL2,A        ;Modyfikacja rejestru CCL2

```

```

INC DPTR ;Adresowanie kolejnego rejestru pamieci
MOVX A,@DPTR ;Przeslanie wyniku do akumulatora
ADDC A,#$FC ;Sumowanie z wartoscia poczatkowa
MOV CCH2,A ;Modyfikacja rejestru CCH2
SETB C ;Ustawienie flagi C oznaczajacej koniec
RETI ; modyfikacji

;*****
;Podprogram konfiguracji licznika T2
;*****
ORG $0200 ;Adres programu konfiguracji licznika T2

MAIN: MOV CCEN,#%00100000 ;Uaktywnienie trybu porównania dla CC2
ANL T2CON,#%00100000 ;Zerowanie rejestru T2CON
ORL T2CON,#%00010001 ;Autoladowanie po przepelnieniu licznika T2
MOV CRCH,$FC ;Wpis wartosci poczatkowej do rejestru
;CRCH
MOV CRCL,$17 ;Wpis wartosci poczatkowej do rejestru
;CRCL
MOV CCH2,$FE ;Wpis wartosci poczatkowej do rejestru
;CCH2
MOV CCL2,$17 ;Wpis wartosci poczatkowej do rejestru
;CCL2
SETB EAL ;Uaktywnienie wszystkich przerwan
SETB ET2 ;Uaktywnienie przerwania od licznika T2

LOOP: LCALL PAD ;Wywołanie programu obsługi
;przetworników AD
CLR C ;Zerowanie flagi C
ALA: JNC ALA ;Oczekiwanie na zakonczenie programu
;obsługi przerwania
SJMP LOOP

;*****
; Program obsługi przetworników AD w SAB80C535
; Wynik (10 bitów) w $100 i $101 pamieci zewnetrznej
;*****
;ADCON $D8 rejestr konfiguracji przetwornika
;ADDAT $D9 rejestr wyniku przetwarzania analogowo-cyfrowego
;DAPR $DA rejestr programowania napiec wzorcowych
ORG $1000 ;Adres programu obsługi przetworników

PAD: MOV A,ADCON
ANL A,$F0 ;Zerowanie mniej znaczących bitów
ORL A,$01 ;Wybór trybu przetwarzania i kanału

```

```

MOV ADCON,A           ; pomiarowego
MOV DAPR,#$00        ;Wybór zakresu pomiarowego , start
                     ;przetwarzania

LOOP1: JB  ADCON.4,LOOP1 ;Oczekiwanie na zakończenie przetwarzania
MOV A,ADDAT          ;Wpis wyniku do akumulatora
ANL A,#$C0           ;Wyzerowanie 6 bitów mniej znaczących
SWAP A               ;Konwersja czterech bitów
RR  A
RR  A
MOV RAM_1,A          ;Przesłanie 2 bitów do pamięci wewnętrznej
MOV DPTR,#CONV       ;Adresowanie tablicy zakresów
MOVC A,@A+DPTR       ;Pobranie elementu tablicy
MOV DAPR,A           ;Wybór nowego podzakresu, start przetwarzania
LOOP2: JB  ADCON.4,LOOP2 ;Oczekiwanie na zakończenie przetwarzania
MOV A,ADDAT          ;Wpis wyniku do akumulatora
MOV DPTR,#EPR_1      ;Adresowanie pamięci zewnętrznej
MOVX @DPTR,A         ;Wysłanie wyniku do pamięci zewnętrznej
INC  DPTR             ;Adresowanie kolejnego rejestru
MOV A,RAM_1          ;Wysłanie wartości 2 bitowej do pamięci
MOVX @DPTR,A         ; zewnętrznej
RET

CONV:  DB  #$40,$$84,$$C8,$$FC ;Tablica zakresów pomiarowych

```

Przykład 2

```

;*****
;
;Program zmiany współczynnika wypełnienia impulsu PWM przez modyfikacje
;rejestrów komparatora wartościami z tablicy.
;*****
ORG $00
LJMP MAIN           ;Skok do programu konfiguracji licznika T2

;*****
;
;Modyfikacja rejestru komparatora CCL2
;*****
ORG $100
LOOP_1:  CJNE R6,$$00,LOOP_2 ;Licznik powtórzeń modyfikacji , skok
                               ;do procedury opóźnienia czasowego
MOV DPTR,#TAB          ;Adresowanie tabeli
MOV R6,$$18           ;Wpis liczby elementów tabeli do
                               ;licznika powtórzeń
LOOP_2:  MOV R0,$$03      ;Procedura opóźnienia czasowego,

```

```

LOOP_5:  MOV R1,#$FF      ;wartosc opóznienia do rejestrów R0,
LOOP_4:  MOV R2,#$FF      ;R1 i R2
LOOP_3:  DJNZ R2,LOOP_3   ;Dekrementowanie rejestru R2
         DJNZ R1,LOOP_4   ;Dekrementowanie rejestru R1
         DJNZ R0,LOOP_5   ;Dekrementowanie rejestru R0
         ANL A,#$00       ;Zerowanie akumulatora
         MOVC A ,@A+DPTR  ;Pobranie z tabeli wartosci współczynnika
         MOV CCL2,A       ;wypełnienia, modyfikacja rejestru CCL2
         INC DPTR         ;Adresowanie kolejnego elementu tabeli
         DEC R6           ;Dekrementowanie licznika powtórzeń
         LJMP LOOP_1     ;Skok do początku programu modyfikacji
                           ;rejestru komparatora

```

```

;*****
;Konfiguracja licznika T2
;*****

```

```

ORG $200

```

```

MAIN: MOV CCEN,$20      ;Odblokowanie komparatora CC2
      ANL T2CON,$20     ;Zerowanie rejestru sterujacego licznika T2
      ORL T2CON,$11     ;Wybór sygnału taktujacego, trybu autoladowania
                           ;i trybu porównania , start licznika T2
      MOV CRCH,$$FF     ;Wartosc poczatkowa licznika T2 po
      MOV CRCL,$$00     ;przepelnieniu , czestotliwosc sygnału PWM
      MOV CCH2,$$FF     ;Wartosc porównania rejestru komparatora,
      MOV CCL2,$$01     ;zmiana współczynnika wypełnienia sygnału PWM
      MOV R6,$$18       ;Liczba powtórzeń modyfikacji
      LJMP LOOP_1      ;Skok do programu modyfikacji wypełnienia

```

```

TAB: DB #05,#10,#20,#30,#40,#50,#60,#70,#80,#90,#100,#110
      DB #120,#130,#140,#150,#160,#170,#180,#190,#200,#210
      DB #220,#230,$240,

```

4.5. Przetwornik analogowo- cyfrowy

4.5.1. Opis przetwornika a/c

Przetwornik a/c jest wewnętrznym układem mikrokontrolera **SAB 80C535** przeznaczonym do przetwarzania sygnałów z postaci analogowej na cyfrowa 8-bitowa. Istnieje możliwość zwiększenia rozdzielczości przetwornika do 10 bitów dzięki programowalnemu zawężeniu zakresu pomiarowego przetwornika.

Istnieje kilka metod przetwarzania analogowo-cyfrowego. W mikrokontrolerach **SAB 80C535** zamiana wielkości analogowej mierzonego napięcia na odpowiadającą jej wielkość cyfrowa odbywa się metodą kompensacji wagowej, przy czym jako element kompensujący zastosowano matryce kondensatorów. W metodzie tej napięcie mierzone U_x porównywane jest z napięciem referencyjnym U_{REF} . W pierwszym cyklu porównania ($i=1$) napięcie referencyjne U_{REF} przyjmuje wartość $\Delta U_1 = \frac{U_{REFmax}}{2}$, a następnie porównywane jest z napięciem U_x . Dopóki jest spełniona nierówność $U_x < U_{REF}$, w każdym następnym cyklu następuje zwiększenie napięcia referencyjnego U_{REF} o wartość $\Delta U_i = \frac{U_{REFmax}}{2^i}$. Charakterystyczny dla tej metody jest fakt, że czas przetwarzania jest stały i nie zależy od wartości mierzonego napięcia, a liczba cykli porównania równa jest liczbie bitów przetwarzania.

Schemat blokowy przetwornika a/c przedstawiono na rys. 4.12.

Wejście przetwornika a/c stanowi 8-wejściowy analogowy multiplekser umożliwiający pomiar napięciowego sygnału analogowego w 8 różnych kanałach w zakresie od 0 do 5V.

Przetwornik a/c wyróżnia się następującymi parametrami:

- 8 kanałów analogowych AN0...AN7,
- 8-bitowy port wejść cyfrowych P6,
- 8-bitowa rozdzielczość pomiaru (10-bitowa przy programowym zawężeniu zakresu pomiarowego),
- 16 programowalnych podzakresów pomiarowych,
- programowe wyzwalanie pojedynczego pomiaru lub serii pomiarów,
- możliwość generowania przerwania po każdym pomiarze,
- czas przetwarzania przetwornika wynosi 13 cykli maszynowych.

Przetwornik analogowo–cyfrowy korzysta z 3 rejestrów specjalnych **SFR**:

⇒ **ADCON** (adres 0D8H) – wybór kanału pomiarowego i rodzaju przetwarzania.

Rejestr **ADCON**

adres **0D8H**

BD	CLK	-	BSY	ADM	MX2	MX1	MX0
-----------	------------	---	------------	------------	------------	------------	------------

Znaczenia poszczególnych bitów są następujące:

- **BD** – bit używany do określenia szybkości transmisji łącza szeregowego. Zmiana stanu tego bitu może powodować zawieszenie systemu, dlatego podczas pracy przetwornika nie należy modyfikować jego wartości.
- **CLK** - umożliwia uzyskanie na wyprowadzeniu procesora *CLKOUT* (P1.6) sygnału o częstotliwości $f_{CLKOUT} = f_{osc}/12$ i wypełnieniu $1/6$, przy czym f_{osc} jest częstotliwością zewnętrznego rezonatora kwarcowego dołączonego do mikrokontrolera. Podobnie jak dla bitu **BD** nie modyfikuje się jego wartości podczas pracy przetwornika.
- **BSY** – wskazuje aktualny stan przetwornika. Jest znacznikiem o atrybucie tylko do odczytu, ustawianym i kasowanym sprzętowo.
 - BSY=0 – przetwornik po zakończeniu przetwarzania,
 - BSY=1 – przetwornik w trakcie przetwarzania.
- **ADM** – określa rodzaj przetwarzania.
 - ADM=1 – przetwornik w trybie pracy wielokrotnego pomiaru. Przetwornik wykonuje serie pomiarów, aż do chwili gdy ADM=0.
 - ADM=0 – pomiar pojedynczy, przy czym każdy pomiar musi być uruchamiany programowo.
- **MX2...MX0** – wybór numeru kanału pomiarowego (patrz tabela 4.5).

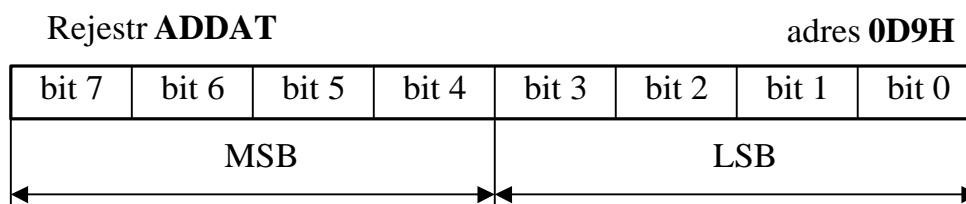
Numer kanału pomiarowego określany jest przez wpisanie odpowiedniej kombinacji bitów na pozycje znaczników MX2...MX0. Sposób określania kanału pomiarowego przedstawiono w tabeli 4.5.

Tabela 4.5. Wybór numeru kanału pomiarowego

MX2	MX1	MX0	Kanal	Wejscie
0	0	0	0	AN0/P6.0
0	0	1	1	AN1/P6.1
0	1	0	2	AN2/P6.2
0	1	1	3	AN3/P6.3
1	0	0	4	AN4/P6.4
1	0	1	5	AN5/P6.5
1	1	0	6	AN6/P6.6
1	1	1	7	AN7/P6.7

Należy pamiętać, że wejścia AN0...AN7 są jednocześnie wejściami portu cyfrowego P6.

⇒ **ADDAT** (adres 0D9H) - modyfikowany wynik przetwarzania,

MSB – najbardziej znaczący bit,

LSB - najmniej znaczący bit.

W rejestrze **ADDAT** przechowywana jest całkowita wielokrotność poziomów kwantowania :

$$\text{ADDAT} = \frac{U_x}{1\text{LSB}},$$

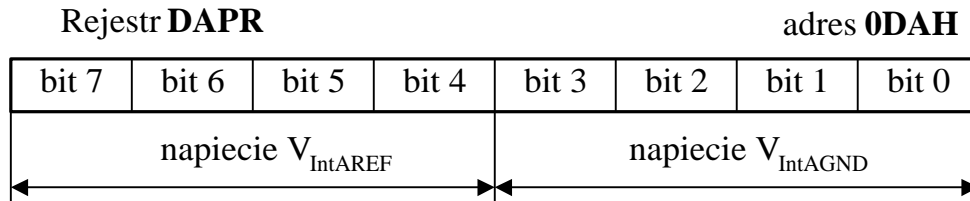
przy czym 1 LSB oznacza najmniejszy poziom kwantowania:

$$1 \text{ LSB} = \frac{V_{\text{IntAREF}} - V_{\text{IntAGND}}}{2^8}$$

Jeżeli podczas pracy mikrokontrolera nie wykorzystujemy przetwornika a/c, to rejestr **ADDAT** może służyć jako rejestr ogólnego przeznaczenia.

⇒ **DAPR** (adres 0DAH) – wybór zakresu przetwarzania. Wybór zakresu rozpoczyna

pomiar i przetwarzanie a/c na wybranym kanale.

przy czym:

napiecie $V_{IntAREF}$ – górne wewnętrzne napięcie odniesienia,

napiecie $V_{IntAGND}$ – dolne wewnętrzne napięcie odniesienia.

Napięcia te tworzone są przez podział różnicy napięć V_{AREF} i V_{GND} zgodnie ze wzorami:

$$V_{IntAREF} = V_{AGND} + \frac{DAPR_{7...4}}{16} (V_{AREF} - V_{AGND})$$

gdy $DAPR_{7...4} > 3H$

$$V_{IntAGND} = V_{AGND} + \frac{DAPR_{3...0}}{16} (V_{AREF} - V_{AGND})$$

gdy $DAPR_{3...0} < 0CH$

Wyboru podzakresu pomiarowego dokonuje się wg tabeli 4.6 przy założeniu, że wartości napięć odniesienia są następujące:

$$V_{AREF} = +5 \text{ V,}$$

$$V_{AGND} = 0 \text{ V.}$$

Od właściwego doboru podzakresu pomiarowego zależy dokładność przetwarzania, uzyskiwana przez układ przetwornika. Przy wyborze podzakresu pomiarowego należy zwrócić uwagę, aby graniczne wartości podzakresu (tzn. ani napięcie $V_{IntAREF}$ ani $V_{IntAGND}$) nie pokrywały się z wartością napięcia mierzonego, gdyż prowadzi to do błędów pomiarowych.

Tabela 4.6. Wybór podzakresu pomiarowego

Podzakres pomiarowy	DAPR_{7...4}	$V_{IntAREF}$ [V]	DAPR_{3...0}	$V_{IntAGND}$ [V]
----------------------------	-----------------------------	---	-----------------------------	---

0	0000	5,0	0000	0,0
1	0001	–	0001	0,3125
2	0010	–	0010	0,625
3	0011	–	0011	0,9375
4	0100	1,25	0100	1,25
5	0101	1,5625	0101	1,5625
6	0110	1,875	0110	1,875
7	0111	2,1875	0111	2,1875
8	1000	2,5	1000	2,5
9	1001	2,8125	1001	2,8125
10	1010	3,125	1010	3,125
11	1011	3,4375	1011	3,4375
12	1100	3,75	1100	3,75
13	1101	4,0625	1101	–
14	1110	4,375	1110	–
15	1111	4,6875	1111	–

Przy pomiarze na pełnym zakresie pomiarowym 0V...5V dokładność przetwarzania przetwornika wynosi:

$$1 \text{ LSB} = \frac{V_{\text{IntAREF}} - V_{\text{IntAGND}}}{2^8} = \frac{5-0}{256} = 0,019531 \text{ V},$$

natomiast przy pomiarze na zakresie zawężonym do 1,25V

$$1 \text{ LSB} = \frac{V_{\text{IntAREF}} - V_{\text{IntAGND}}}{2^8} = \frac{1,25-0}{256} = 0,004883 \text{ V}.$$

Z obliczeń wynika prosty sposób na zwiększenie dokładności przetwornika o dodatkowe dwa bity. Należy tylko dokonać dwóch pomiarów: pierwszego, na pełnym zakresie pomiarowym dla określenia dwóch najbardziej znaczących bitów wyniku oraz określenia nowego podzakresu pomiarowego, oraz drugiego pomiaru na zawężonym podzakresie pomiarowym dla uzyskania 8 mniej znaczących bitów wyniku przetwarzania.

Ponieważ rejestr **ADDAT** jest modyfikowany po każdym cyklu pomiarowym, należy zwrócić uwagę na to, aby podczas pomiaru z dokładnością 10-bitowa przed do-

konaniem drugiego pomiaru na zawezonym zakresie zapamietac aktualna zawartosc rejestru w innym, nie modyfikowanym podczas pracy przetwornika rejestrze ogólnego przeznaczenia (lub w komórce pamieci).

Do prawidłowej pracy przetwornika a/c wymagane jest spełnienie następujących warunków:

- napięcia $V_{IntAREF}$ i $V_{IntAGND}$ muszą być dołączone do wyprowadzeń mikrokontrolera. Obecność tych napięć nie jest konieczna, gdy przetwornik nie pracuje,
- jeżeli napięcia $V_{IntAREF}$ i $V_{IntAGND}$ są dołączone do napięć zasilających mikrokontroler V_{CC} i V_{SS} , to muszą spełniać warunek:

$$V_{IntAREF} = V_{CC} \pm 5\%,$$

$$V_{IntAGND} = V_{SS} \pm 0,2 \text{ V},$$

- minimalna różnica napięć ($V_{IntAREF} - V_{IntAGND}$) $\geq 1\text{V}$,
- rezystancja wewnętrzna źródła mierzonego napięcia i napięcia wzorcowego nie może być większa niż $5 \text{ k}\Omega$.

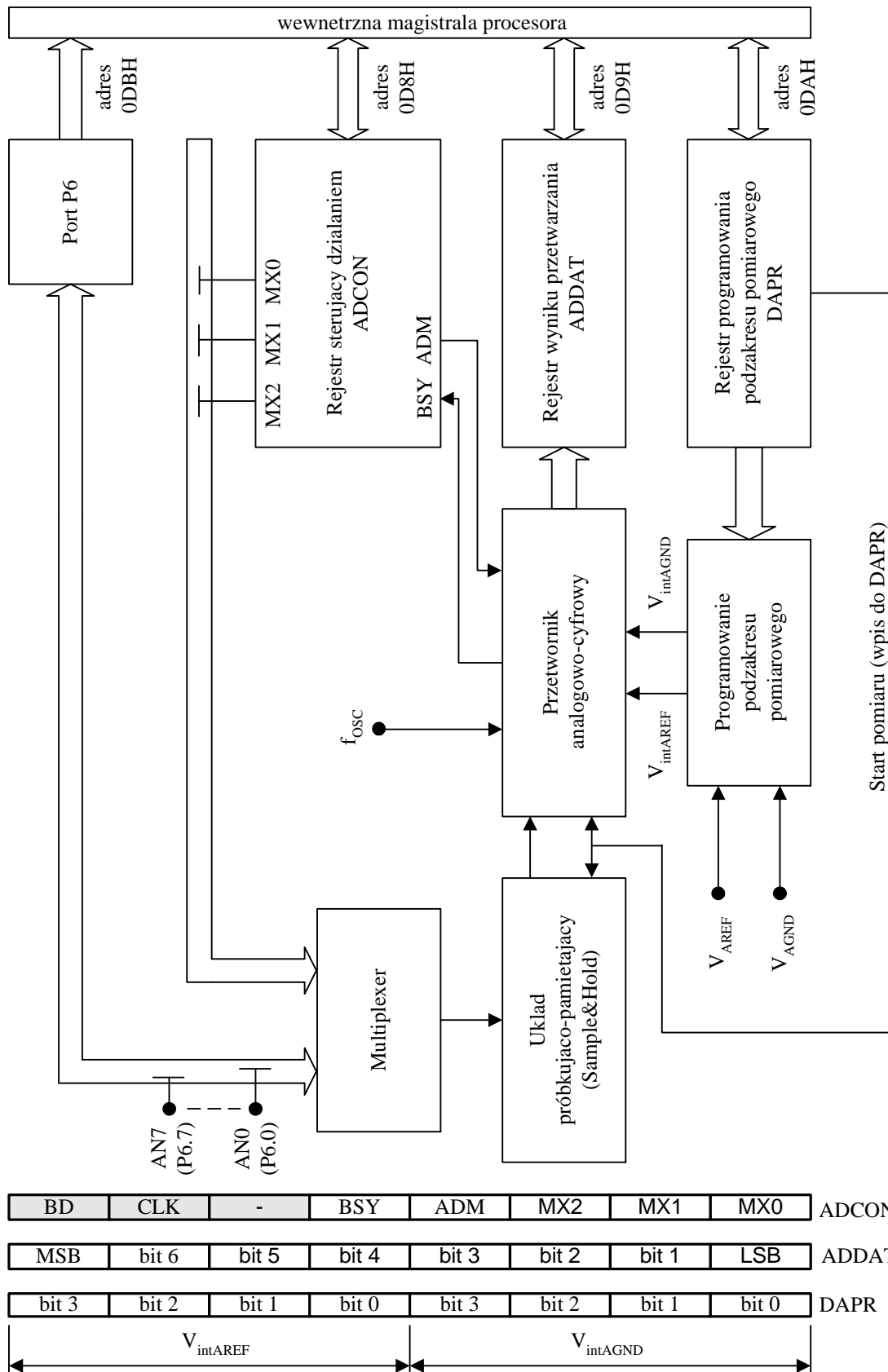
Po każdym wykonanym pomiarze przetwornik ma możliwość generowania przerwania. Ustawiany jest wówczas bit **IADC** w rejestrze **IRCON**, przy czym wektor przerwania ma adres 43H.

Rejestr **IRCON**

adres **0C0H**

EXF2	TF2	IEX6	IEX5	IEX4	IEX3	IEX2	IADC
------	-----	------	------	------	------	------	-------------

Znaczenie pozostałych bitów rejestru **IRCON** opisano w rozdziale 4.6.1

Rys. 4.6. Schemat blokowy przetwornika a/c

4.5.2. Pomiar z dokładnością 10-bitowa

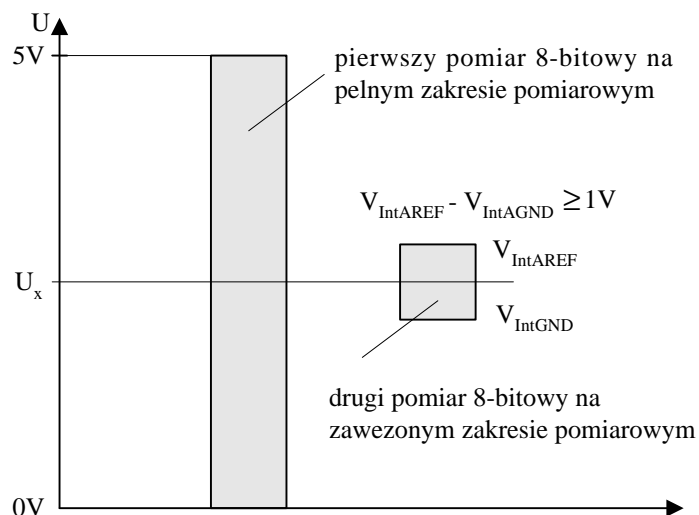
Jeżeli istnieje potrzeba pomiaru z dokładnością 10 bitów, to pomiaru napięcia U_x zawartego w przedziale 0...5V należy dokonać dwukrotnie. Pierwszy pomiar odbywa się przy pełnym zakresie pomiarowym 0...5V. Na podstawie wyniku pomiaru dokonywany jest dobór właściwego podzakresu pomiarowego do wykonania drugiej operacji przetwarzania a/c. Przy doborze podzakresu należy spełnić warunki:

- $V_{\text{IntAREF}} - V_{\text{IntAGND}} \geq 1\text{V}$,
- mierzone napięcie nie może znajdować się na granicy podzakresu, ponieważ wynik drugiego pomiaru może zostać zafalszowany.

Sposób pomiaru z rozdzielczością 10-bitową przedstawiono na rys. 4.13.

Dla lepszego zrozumienia algorytm doboru podzakresu pomiarowego ograniczono do 4 podzakresów pomiarowych: 0–1,25 V; 1,25–2,5 V; 2,5V–3,75 V; 3,75–5 V.

Dobór podzakresu pomiarowego dokonywany jest na podstawie analizy dwóch najbardziej znaczących bitów wyniku uzyskanego z pierwszego pomiaru (ponieważ na dwóch bitach można zapisać cztery różne cyfry, co odpowiada czterem różnym podzakresom pomiarowym).

Rys. 4.13. Dobór zakresu pomiarowego

Jeżeli dwa najbardziej znaczące bity mają wartość 00, to wynik pomiaru mieści się w przedziale 6 mniej znaczących bitów, czyli może przyjmować wartości 0...64_d

(0...3FH), stad mierzone napiecie znajduje sie w zakresie:

$$(0...64) * \frac{5}{256} = 0...1,25 \text{ V}$$

Nalezy zatem do drugiego pomiaru wybrac zakres 0..1.25 V, czyli do rejestru **DAPR** wpisac wartosc $01000000_b = 40H$.

Jezeli dwa najbardziej znaczące bity maja wartosc 01, to wynik pomiaru miesci sie w przedziale 7 mniej znaczących bitów, czyli moze przyjac wartosci $64...128_d$ ($40H...80H$), a mierzone napiecie zmienia sie w zakresie:

$$(64...128) * \frac{5}{256} = 1,25...2,5 \text{ V},$$

do drugiego pomiaru nalezy zatem wybrac zakres 1,25...2,5 V, czyli do rejestru **DAPR** wpisac wartosc $10000100_b = 84H$.

Jezeli dwa najbardziej znaczące bity maja wartosc 10, to wynik pomiaru miesci sie w przedziale 8 bitów, czyli przyjmuje wartosci $128...192_d$ ($80H...0C0H$). Mierzone napiecie przyjmuje zatem wartosci w zakresie:

$$(128...192) * \frac{5}{256} = 2,5...3,75 \text{ V},$$

czyli nalezy wybrac zakres 2,5...3,75 V wpisujac do rejestru **DAPR** wartosc $11001000_b = 0C8H$.

W ostatnim przypadku dwa najstarsze bity moga przyjac wartosc 11. Wówczas wynik pomiaru miesci sie w przedziale $192...255_d$ ($0C0H...0FFH$), a zmierzone napiecie miesci sie w zakresie

$$(192...255) * \frac{5}{256} = 3,75...5,0 \text{ V},$$

czyli nalezy wybrac zakres 3.75..5V wpisujac do rejestru **DAPR** wartosc $00001100_b = 0CH$.

Zatem deklaracja tablicy, w której umieszczone sa wartosci podzakresów pomiarowych wyglada następujaco:

db #\\$40, #\\$84, #\\$0C8, #\\$0C

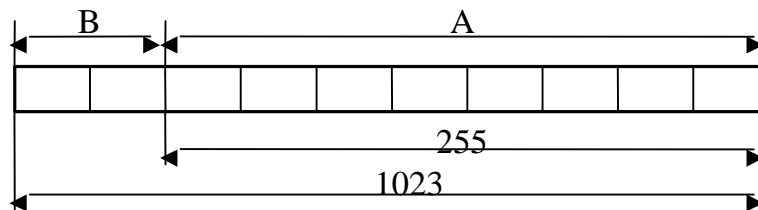
Wartosc mierzonego napiecia obliczana jest na podstawie obu pomiarów wg wzoru:

$$U_x = \frac{A + B * 255}{1024} * 5,$$

przy czym:

A – osiem bitów z drugiego pomiaru,

B – dwa najbardziej znaczące bity z pierwszego pomiaru.

4.5.3. Przykłady programowania przetwornika a/c

Przykład 1

```

;*****
;Program obsługi przetwornika a/c 8-bitowego.
;Wynik pomiaru wyświetlany jest na segmencie LED
;*****

;*****
;Rejestry sterujące
;*****

;ADCON    $0D8    rejestr sterujący przetwornikiem
;ADDAT    $0D9    rejestr wyniku przetwarzania
;DAPR     $0DA    rejestr programowania napięć wzorcowych

;*****
;Program główny
;*****
    ORG $00

    MOV A,ADCON    ;Wybór kanału pomiarowego i trybu
    ANL A,#$F0    ;przetwarzania(ADM)
    MOV ADCON,A
POM1:MOV DAPR,#$00 ;Ustawienie zakresu pomiarowego,

```

```

;start przetwarzania.
POM: JB BSY,POM ;Oczekiwanie na zakonczenie przetwarzania.

MOV R2,ADDAT ;Zmiana kierunku wyswietlania na segmencie LED.
MOV R1,#00 ;Wynik pomiaru z R2 jest przesuwany w prawo
MOV R3,#08 ;z flaga C i umieszczany w R1 przez przesuwanie
;zawartosci w lewo z flaga C
PET: MOV A,R2 ;Liczba przesuniec zawarta jest w R3
RRC A
MOV R2,A
MOV A,R1
RLC A
MOV R1,A
DJNZ R3,PET
MOV P5,R1 ;Przeslanie wyniku na segment LED
SJMP POM1

```

Przyklad 2

```

;*****
;Program wykonania serii pomiarów napiecia na wejsci AN3 z rozdzielczoscia
;8-bitowa. Wartosci zmierzonych napiec nalezy umiescic w pamieci zewnetrznej od
;adresu $100
;*****

;*****
; Deklaracja symboli
;*****
NR_pom EQU $05 ;Liczba pomiarów
ADR_pom EQU $20 ;Adres poczatkowy wyników w pamieci
;wewnetrznej
STR_pom EQU $0B ;Przetwarzanie ciagle , kanal pomiarowy AN3
ZAK_pom EQU $00 ;Zakres pomiarowy 5 V
ADR_wyn EQU $100 ;Adres poczatkowy wyników w pamieci
;zewnetrznej

;*****

ORG $00 ;Adres poczatku programu

MOV A,ADCON
ANL A,#$0F0 ;Zerowanie bitów sterujacych w ADCON
ORL A,#STR_pom ;Konfiguracja przetwornika AD do pracy
ORL ADCON,A ;ciaglej z pomiarem na 3 kanale

```

```

MOV R0,#NR_pom      ;Rejestr R0 jako licznik pomiarów
MOV R1,#ADR_pom     ;Rejestr R1 adresuje pamiec wewnetrzna RAM
MOV DAPR,#ZAK_pom

LOOP1: JB  BSY,LOOP1      ;Oczekiwanie na zakonczenie przetwarzania

MOV A,ADDAT         ;Wynik do akumulatora
MOV @R1,A          ;Przeslanie wyniku do pamieci wewnetrznej
INC R1             ;Zmiana adresu pamieci wewnetrznej
DJNZ R0,LOOP1      ;Jesli R0>0 to skok do etykiety LOOP1
ANL ADCON,#$0F3    ;Koniec serii pomiarów
MOV R0,#NR_pom     ;Rejestr R0 jako licznik pomiarów
MOV R1,#ADR_pom    ;Adresowanie pamieci wewnetrznej
MOV A,@R1          ;Wynik pierwszego pomiaru do akumulatora
MOV DPTR,#ADR_wyn  ;Adresowanie pamieci zewnetrznej
MOVX @DPTR,A      ;Wynik pierwszego pomiaru do pamieci zewnetrznej
LOOP2: INC R1      ;Adresowanie kolejnego rejestru pamieci wewn.
INC DPTR           ;Adresowanie kolejnego rejestru pamieci zewn.
MOV A,@R1         ;Wynik drugiego pomiaru do akumulatora
MOVX @DPTR,A     ;Wynik drugiego pomiaru do pamieci zewnetrznej
DJNZ R0,LOOP2    ;Jesli R0>0, to skok do etykiety LOOP2
RET

```

Przykład 3

```

;*****
;
;Program obsługi przetwornika a/c w SAB 80C535.
;Wynik (10 bitów) w pamieci zewnetrznej $100 I $101
;*****
;
;*****
;
;Deklaracja symboli i adresów
;*****
;ADCON   $D8

;ADDAT   $D9
;DAPR    $DA

RAM_1    BYTE($20)      ;Adres w pamieci wewnetrznej
EPR_1    EQU $100      ;Wartosc pomocnicza do adresowania pamieci
;zewnetrznej

ORG $00
MOV A,ADCON ;Konfiguracja przetwornika , kanal pomiarowy AN0
ANL A,#$0F0 ;pojedynczy pomiar
MOV ADCON,A

```



```

MOV DAPR,#$00 ;Zakres pomiaru 5V, start przetwarzania

Conv1: JB BSY,Conv1 ;Oczekiwanie na zakonczenie przetwarzania

MOV A,ADDAT ;Wartosc wyniku do akumulatora
ANL A,#$C0 ;Wydzielenie 2 bitów najbardziej znaczących
SWAP A ;Wymiana bitów 0...3 z bitami 4...7
RR A ;Dwukrotne przesunięcie wartości akumulatora w prawo
RR A
MOV RAM_1,A ;Wysłanie wartości 2 bitowej do pamięci wewnętrznej
MOV DPTR,#Tab ;Ustawienie adresu tablicy
MOVC A,@A+DPTR ;Pobranie wartości z tablicy jako nowego
MOV DAPR,A ;podzakresu pomiarowego, start przetwarzania

Conv2: JB BSY,Conv2 ;Oczekiwanie na zakonczenie przetwarzania

MOV A,ADDAT
MOV DPTR,#EPR_1 ;Przesłanie mniej znaczącej wartości pomiaru
MOVX @DPTR,A ;10-bitowego do pamięci zewnętrznej
INC DPTR
MOV A,RAM_1 ;Pobranie 2-bitowej wartości z pamięci
;wewnętrznej
MOVX @DPTR,A ;i wysłanie jej jako bardziej znaczącej wartości
RET ;pomiaru 10-bitowego do pamięci zewnętrznej

Tab: DB #$40,$$84,$$0C8,$$0FC ;Tablica zakresów pomiarowych

```

4.6. System przerwan

4.6.1. Opis systemu przerwan

Przerwanie jest to taki stan pracy, w którym mikroprocesor przerywa wykonywanie programu głównego i wykonuje podprogram związany ze źródłem przerwania (sygnałem wywołującym przerwanie). Sygnał powodujący przerwanie może pochodzić zarówno z układów wewnętrznych mikroprocesora, jak i z układów zewnętrznych otoczenia.

System przerwan mikrokontrolera **SAB 80C535** identyfikuje 12 źródeł przerwan – 7 zewnętrznych i 5 pochodzących z układów wewnętrznych. Schemat systemu przerwan przedstawiono na rys.4.6.

Każdy sygnał mogący wywołać przerwanie związany jest z odpowiednim znacznikiem, przy czym znacznik ustawiany jest w stan 1 w momencie, gdy sygnał przerwania jest aktywny. Skasowanie zgłoszenia przerwania spowodowane jest sprzętowym wyzerowaniem znacznika, które realizowane jest po wykonaniu programu obsługi przerwania. Wyjątkiem są znaczniki **TI**, **RI**, **TF2** i **EXF2**, które muszą zostać wyzerowane programowo. Wszystkie pozostałe znaczniki mogą być także ustawiane i kasowane programowo. Znaczniki te znajdują się w rejestrach **TCON** i **IRCON**.

Rejestr **TCON**adres **088H**

TF1	TR1	TF0	TR0	IE1	IT1	IE0	IT0
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Rejestr **IRCON**adres **0C0H**

EXF2	TF2	IEX6	IEX5	IEX4	IEX3	IEX2	IADC
------	-----	------	------	------	------	------	------

Znaczenie bitów w rejestrach jest następujące:

- **TF1** – znacznik od przepelnienia licznika **T1**.
- **TF0** – znacznik od przepelnienia licznika **T0**.
- **IE1** – znacznik od przerwania na wejściu **INT1**.
- **IT1** – znacznik wyboru sygnału przerywającego na wejściu **INT1**:
 IT1=0 – poziom niski,
 IT1=1 – zbocze opadające.
- **IE0** – znacznik od przerwania na wejściu **INT0**.
- **IT0** – znacznik wyboru sygnału przerywającego na wejściu **INT0**:
 IT0=0 – poziom niski,
 IT0=1 – zbocze opadające.
- **EXF2** – **T2**.znacznik ustawiany zewnętrznym sygnałem od przeladowania licznika **T2**.
- **TF2** – znacznik od przepelnienia licznika **T2**
- **IEX6** – znacznik od zewnętrznego sygnału **INT6** lub od sygnału wyjściowego z komparatora 3.

- **IEX5** – znacznik od zewnętrznego sygnału *INT5* lub od sygnału wyjściowego z komparatora 2.
- **IEX4** – znacznik od zewnętrznego sygnału *INT4* lub od sygnału wyjściowego z komparatora 1.
- **IEX3** – znacznik od zewnętrznego sygnału *INT3* lub od sygnału wyjściowego z komparatora 0.
- **IEX2** – znacznik od zewnętrznego sygnału *INT2*.
- **IADC** – znacznik od przetwornika a/c ustawiany na 4 cykle przed koncem przetwarzania.

Znaczniki **TR1** i **TR0** nie są związane z systemem przerwan. Ich znaczenie omówiono w rozdziale 4.3.1.

Sygnał z każdego źródła przerwania może być indywidualnie zablokowany – wówczas mikroprocesor nie przyjmuje zgłoszenia przerwania z danego źródła i nie przerywa wykonywania programu głównego. Znaczniki blokujące przerwania znajdują się w rejestrach **IEN0** i **IEN1**. Ustawienie znacznika na 1 oznacza odblokowanie przerwania, natomiast ustawienie znacznika na 0 powoduje zablokowanie przerwania.

Rejestr **IEN0**

adres **0A8H**

EAL	WDT	ET2	ES	ET1	EX1	ET0	EX0
-----	-----	-----	----	-----	-----	-----	-----

Rejestr **IEN1**

adres **0B8H**

EXEN2	SWDT	EX6	EX5	EX4	EX3	EX2	EADC
-------	------	-----	-----	-----	-----	-----	------

Znaczenie poszczególnych bitów rejestrów **IEN0** i **IEN1** jest następujące:

- **EAL** – blokowanie wszystkich przerw,
 - EAL=0 – żadne przerwanie nie zostanie przyjęte,
 - EAL=1 – każde przerwanie może zostać przyjęte pod warunkiem, że odpowiadający mu znacznik ma wartość 1.
- **ET2** – blokowanie lub odblokowanie przerwania od licznika **T2**.
- **ES** – blokowanie lub odblokowanie przerwania od portu szeregowego.

- **ET1** – blokowanie lub odblokowanie przerwanie od licznika **T1**.
- **EX1** – blokowanie lub odblokowanie przerwania zewnętrznego z wejścia *INT1*.
- **ET0** – blokowanie lub odblokowanie przerwania od licznika **T0**.
- **EX0** – blokowanie lub odblokowanie przerwania zewnętrznego z wejścia *INT0*.
- **EXEN2.** – blokowanie lub odblokowanie przerwania od licznika **T2** wywołanego zewnętrznym sygnałem przeladowania licznika.
- **EX6** – blokowanie lub odblokowanie przerwania zewnętrznego z wejścia *INT6* lub od komparatora 3.
- **EX5** – blokowanie lub odblokowanie przerwania zewnętrznego z wejścia *INT5* lub od komparatora 2.
- **EX4** – blokowanie lub odblokowanie przerwania zewnętrznego z wejścia *INT4* lub od komparatora 1.
- **EX3** – blokowanie lub odblokowanie przerwania zewnętrznego z wejścia *INT3* lub od komparatora 0.
- **EX2** – blokowanie lub odblokowanie przerwania zewnętrznego z wejścia *INT2*.
- **EADC** – blokowanie lub odblokowanie przerwania od przetwornika a/c.

Układy przerwan zewnętrznych *INT0* i *INT1* mogą reagować albo na poziom, albo na zbocze opadające sygnału wejściowego – zależy to od ustawienia bitów **IT0** i **IT1** w rejestrze **TCON**.

Układy przerwan zewnętrznych *INT2* i *INT3* mogą reagować albo na zbocze opadające, albo na zbocze narastające sygnału wejściowego. Zależy to od ustawienia bitów **I2FR** i **I3FR** znajdujących się w rejestrze **T2CON**.

Pozostałe układy przerwan *INT4*, *INT5* i *INT6* reagują tylko na zbocza

narastające sygnału wejściowego.

Wejścia sygnałów przerw zewnętrznych testowane są przez procesor w każdym cyklu maszynowym, dlatego zarówno poziom niski, jak i wysoki powinien być utrzymywany na wejściu przez czas co najmniej jednego cyklu maszynowego – jest to warunek konieczny do prawidłowego odczytania sygnału przerwania.

Obsługa przerwania rozpoczyna się wywołaniem instrukcji *LCALL*. W tym samym czasie zerowany jest znacznik wywołujący przerwanie, z wyjątkiem znaczników: **TI**, **RI**, **TF2** i **EXF2**, które muszą zostać wyzerowane programowo. Następnie następuje skok pod odpowiedni adres wektora przerwania w pamięci programu i wykonanie podprogramu przerwania umieszczonego pod tym adresem (tabela 4.7).

Tabela 4.7. Adresy wektorów przerw

Lp.	Zródło przerwania	Znacznik przerwania	Adres wektora przerwania
1	Przerwanie zewn. <i>INT0</i>	IE0	03H
2	Licznik T0	TF0	0BH
3	Przerwanie zewn. <i>INT1</i>	IE1	13H
4	Licznik T1	TF1	1BH
5	Port szeregowy	RI+TI	23H
6	Licznik T2	TF2+EXF2	2BH
7	Przetwornik a/c	IADC	43H
8	Przerwanie zewn. <i>INT2</i>	IEX2	4BH
9	Przerwanie zewn. <i>INT3</i>	IEX3	53H
10	Przerwanie zewn. <i>INT4</i>	IEX4	5BH
11	Przerwanie zewn. <i>INT5</i>	IEX5	63H
12	Przerwanie zewn. <i>INT6</i>	IEX6	6BH

Podprogram obsługi przerwania musi być zakończony rozkazem *RETI*, który informuje procesor o zakończeniu obsługi przerwania. Następuje wówczas ustawienie systemu przerw w stan wyjściowy.

Procedura obsługi przerwania może rozpocząć się w dowolnym momencie wykonywania programu głównego w następnym cyklu maszynowym po wykryciu zgłoszenia przerwania, jeśli spełnione są następujące warunki:

- cykl maszynowy, w którym nastąpiło zgłoszenie przerwania jest ostatnim cyklem

- aktualnie wykonywanej instrukcji rozkazu,
- nie jest wykonywana instrukcja *RETI* lub inna związana z działaniem na zawartości rejestrów **IE** lub **IPx**,
 - aktualnie wykonywane przerwanie znajduje się na niższym poziomie.

W trakcie pracy mikrokontrolera może się zdarzyć, że jednocześnie wystąpi zgłoszenie kilku przerw lub nastąpi zgłoszenie nowego przerwania w trakcie wykonywania podprogramu obsługi innego przerwania. Brak kontroli w takiej sytuacji mógłby doprowadzić do zawieszenia się systemu, gdyż procesor nie byłby w stanie zdecydować o kolejności obsługi przerw. Aby tego uniknąć, wszystkie przerwy podzielone są na poziomy, które decydują o kolejności wykonywania przerw. Dzięki temu możliwe jest przerwanie wykonywania podprogramu obsługi przerwania znajdującego się na niższym poziomie przez podprogram obsługi przerwania z wyższego poziomu. Dodatkowo przerwy mają ustalone priorytety, które określają kolejność obsługi przerw, jeśli jednocześnie pojawiają się sygnały przerw znajdujących się na tym samym poziomie. Oznacza to, że jako pierwsze zostanie wykonane przerwanie o wyższym priorytecie. W tabeli 4.8 przedstawiono uszeregowanie źródeł przerw wg priorytetu.

Tabela 4.8. Priorytety źródeł przerw

Lp.	Zródło przerwania	Znacznik przerwania	Priorytet przerwania
1	Przerwanie zewn. <i>INT0</i>	IE0	Najwyższy
2	Przetwornik a/c	IADC	
3	Licznik T0	TF0	
4	Przerwanie zewn. <i>INT2</i>	IEX2	
5	Przerwanie zewn. <i>INT1</i>	IE1	
6	Przerwanie zewn. <i>INT3</i>	IEX3	
7	Licznik T1	TF1	
8	Przerwanie zewn. <i>INT4</i>	IEX4	
9	Port szeregowy	RI+TI	
10	Przerwanie zewn. <i>INT5</i>	IEX5	
11	Licznik T2	TF2 + EXF2	
12	Przerwanie zewn. <i>INT6</i>	IEX6	Najniższy

Mikrokontroler **SAB 80C535** wyposażony jest w czteropozomowy system przerw. Poziom przerwy ustalany jest przez ustawienie odpowiednich bitów

w rejestrach **IP0** i **IP1**. Sposób ustalania poziomów przerwan przedstawiony jest w tabeli 4.9.

Rejestr **IP0**

adres **0A9H**

–	WDTS	IP0.5	IP0.4	IP0.3	IP0.2	IP0.1	IP0.0
---	------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Rejestr **IP1**

adres **0B9H**

–	–	IP1.5	IP1.4	IP1.3	IP1.2	IP1.1	IP1.0
---	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Tabela 4.9. Poziomy przerwan

Znaczniki		Poziom przerwania
IP1.x	IP0.x	
0	0	0
0	1	1
1	0	2
1	1	3

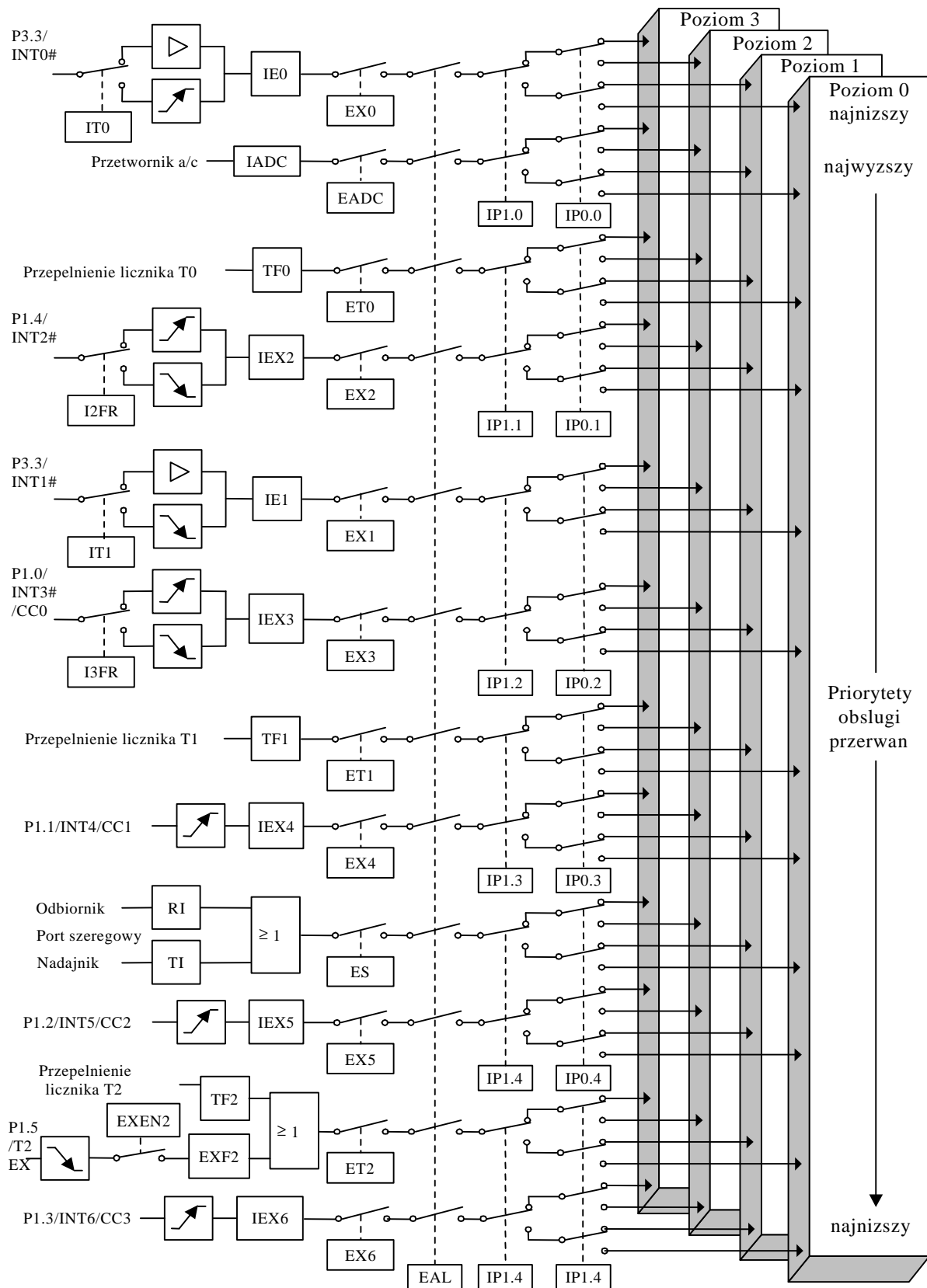
Uwaga: W tabeli 4.9 x może przyjmować wartości 0, 1, 2, 3, 4, 5 zgodnie z oznaczeniem bitów w rejestrach **IP0** i **IP1**.

Liczba znaczników dostępnych w rejestrach **IP0** i **IP1** jest za mała, aby określić poziomy przerwan dla wszystkich źródeł. Dlatego poszczególne źródła połączone w pary i przypisano do odpowiednich znaczników. Przedstawiono to w tabeli 4.10.

Tabela 4.10. Powiązanie źródeł przerwan ze znacznikami poziomów

Lp.	Znaczniki przerwan		Źródła przerwan	
1	IP1.0	IP0.0	IE0	IADC
2	IP1.1	IP0.1	TF0	IEX2
3	IP1.2	IP0.2	IE1	IEX3
4	IP1.3	IP0.3	TF1	IEX4
5	IP1.4	IP0.4	RI+TI	IEX5
6	IP1.5	IP0.5	TF2+EXF2	IEX6

Schemat systemu przerwan mikrokontrolera **SAB 80C535** przedstawiono na rys. 4.14.

Rys. 4.14. System przerwan mikrokontrolera SAB 80C535

4.6.2. Przykłady programowania systemu przerwan

Przykład 1

```

;*****
;Program sterowania wyjściem P1.3 za pomocą przerwan zewnętrznych. Na wyjściu
;P1.3 generowany jest przebieg PWM z użyciem licznika T2. Program wykorzystuje
;komparator CC3, przy czym zbocze opadające na wejściu INT0, blokuje generowanie
;przebiegu PWM, a zbocze opadające na wejściu INT1 złącza generowanie przebiegu
;*****

;*****
;Deklaracja stałych programu
;*****
TIMER      EQU  $11    ;Autoladowanie po przepelnieniu licznika taktowanie
                    ;sygnałem wewnętrznym bez dzielnika
COMP_EN    EQU  $80    ;Odblokowanie trybu porównania i wpisu komparatora CC3
RELOAD_L   EQU  $00    ;Wartosc początkowa licznika T2 po przepelnieniu
RELOAD_H   EQU  $FF    ;Wartosc początkowa licznika T2 po przepelnieniu
COMP_L     EQU  $37    ;Wartosc porównania rejestru CCL3
COMP_H     EQU  $FF    ;Wartosc porównania rejestru CCH3
;*****

      ORG  $0000

      LJMP MAIN      ;Skok do programu głównego aby ominac obszar przerwan
      ORG  $0003      ;Adres przerwania zewnętrznego INT0
      LJMP INT_0      ;Skok do programu obsługi przerwania INT0

      ORG  $0013      ;Adres przerwania zewnętrznego INT1
      LJMP INT_1      ;Skok do programu obsługi przerwania INT1

      ORG  $0100
MAIN:
      SETB EAL        ;Włączenie wszystkich przerwan
      SETB IT0        ;Przerwania przyjmowane beda po wykryciu
      SETB IT1        ;zmiany stanu z wysokiego na niski (zbocze opadajace)
      SETB EX0        ;Odblokowanie przerwania zewnętrznego INT0
      SETB EX1        ;Odblokowanie przerwania zewnętrznego INT1
      ORL  T2CON,#TIMER ;Konfiguracja licznika T2
      MOV  CCEN,#COMP_EN ;Wybór komparatora CC3
      MOV  CRCL,#RELOAD_L ;Wpis wartosci początkowej L, czestotliwosc
      MOV  CRCH,#RELOAD_H ;Wpis wartosci początkowej H, czestotliwosc
      MOV  CCL3,#COMP_L  ;Wpis wartosci porównania L, wypelnienie
      MOV  CCH3,#COMP_H  ;Wpis wartosci porównania H, wypelnienie
      LOOP: SJMP LOOP    ;Petla nieskonczona, umozliwiajaca reali-
                    ;zacje programu jedynie na przerwaniach

```

```

;*****
;Procedura obsługi przerwania od INT0
;*****
INT_0:
    MOV  CCEN,#0           ;Wylaczenie trybu porównania
    CLR  P1.3             ;Zerowanie wyjścia generowanego sygnału
    RETI

```

```

;*****
;Procedura obsługi przerwania od INT1
;*****
INT_1:
    MOV  CCEN,#COMP_EN    ;Wlączenie trybu porównania
    RETI

```

Przykład 2

```

;*****
;Program wykorzystania przerw INT2 i INT3 na wejściach P1.4 i P1.0 do
;wygenerowania na wyjściach P4.0 i P4.1 przebiegów prostokątnych przesuniętych
;w fazie
;*****
    ORG  $00
    LJMP MAIN           ;Skok do programu głównego aby ominąć obszar
                        ;przerw

    ORG  $004B          ;Adres przerwania zewnętrznego INT2
    LCALL INT_2         ;Wywołanie programu obsługi przerwania
    RETI

    ORG  $0053          ;Adres przerwania zewnętrznego INT3
    LCALL INT_3         ;Wywołanie programu obsługi przerwania
    RETI

    ORG  $100           ;Adres programu głównego
MAIN: SETB EAL          ;Odblokowanie wszystkich przerw
    SETB EX2           ;Odblokowanie przerwania zewnętrznego INT2
    SETB EX3           ;Odblokowanie przerwania zewnętrznego INT3
    ANL  T2CON,#$9F    ;Zerowanie bitów I2FR i I3FR
    ORL  T2CON,#$60    ;Wybór zboczy aktywnych sygnału przerwania
LOOP: CLR  P1.4         ;Zerowanie bitu P1.4
    CLR  P1.0         ;Zerowanie bitu P1.0
    LCALL DELAY2       ;Czas zerowego stanu bitów P1.4 , P1.0
    SETB P1.4         ;Wywołanie przerwania INT2 na wejściu P1.4
    LCALL DELAY1       ;Czas ustawionego stanu bitu P1.4

```

```

SETB P1.0          ;Wywołanie przerwania INT3 na wejściu P1.0
LCALL DELAY1      ;Czas ustawionego stanu bitu P1.0
SJMP LOOP        ;Skok do początku programu wywoływania
                  ;przerwan

;*****
;Realizacja programu w przerwaniu od INT2
;*****
INT_2: SETB P4.0   ;Ustawienie bitu P4.0
      CLR  P4.1   ;Zerowanie bitu P4.1
      RET

;*****
;Realizacja programu w przerwaniu od INT3
;*****
INT_3: CLR  P4.0   ;Zerowanie bitu P4.0
      SETB P4.1   ;Ustawienie bitu P4.1
      RET

;*****
;Podprogram opóźnienia czasowego 1
;*****
DELAY1:
      MOV  R5,#20  ;Wpisanie wartosci do rejestrów opóźnienia 1
HOP7: MOV  R6,#100
HOP6: MOV  R7,#100
HOP5: DJNZ R7,HOP5
      DJNZ R6,HOP6
      DJNZ R5,HOP7
      RET

;*****
;Podprogram opóźnienia czasowego 2
;*****
DELAY2:
      MOV  R1,#10  ;Wpisanie wartosci do rejestrów opóźnienia 2
HOP3: MOV  R2,#100
HOP2: MOV  R3,#100
HOP1: DJNZ R3,HOP1
      DJNZ R2,HOP2
      DJNZ R1,HOP3
      RET

```

4.7. Układ watchdog

4.7.1. Opis układu

W trakcie działania systemu mikroprocesorowego może dojść do sytuacji, w której na skutek wystąpienia zakłóceń nastąpi zmiana zawartości przesyłanych na szynie danych procesora bitów lub zmiana przesyłanego na szynie adresowej adresu. Zakłócenia te mogą pochodzić zarówno od układów wewnętrznych (np. indukowanie impulsów elektromagnetycznych w ścieżkach przewodzących sygnały), jak i od układów zewnętrznych (np. źle odfiltrowane napięcie zasilające). Zmiana zawartości bitów danych lub bitów adresu powoduje niewłaściwe działanie programu, co w niektórych sytuacjach może doprowadzić do nieobliczalnych, często tragicznych dla użytkownika systemu następstw. Aby temu zapobiec, stosuje się pewne elementy kontroli pracy programu. Pierwszy z nich polega na takim pisaniu programów, aby były one wyposażone w procedury samokorekcyjne – zmniejsza to prawdopodobieństwo wystąpienia niewłaściwej pracy programu. Nie jest to jednak sposób niezawodny, ponieważ jeśli zakłóceniom może ulec program główny, tak samo więc można zakłócić programowe procedury zabezpieczające program.

Znacznie efektywniejszym rozwiązaniem jest zastosowanie dodatkowego układu nadzorującego pracę programu, który w razie wystąpienia nieprawidłowości w jego działaniu lub nawet zawieszenia się jego wykonywania spowoduje sprzętowy reset systemu i rozpoczęcie wykonywania programu z parametrami początkowymi. W związku z tym wymagania stawiane takiemu układowi brzmią następująco:

- raz uruchomiony nie mógłby być zatrzymany w sposób programowy; zatrzymanie układu powinno być możliwe jedynie przez sprzętowy reset linia zewnętrzną,
- nadzorowany program nie może dopuścić do zadziałania układu powodującego reset systemu. Najczęściej realizuje się to przez okresową zmianę stanu tego układu w trakcie wykonywania programu.

Mikrokontroler **SAB 80C535** wyposażony jest w układ watchdog, który jest układem nadzorującym działanie programu spełniającym powyższe warunki. Układ ten wyposażony jest w 16-bitowy licznik zwiększający swoją zawartość o 1 w każdym cyklu maszynowym procesora. W momencie przepelnienia licznika następuje wygenerowanie wewnętrznego sygnału resetującego procesor. Sygnał ten jest traktowany jako przerwanie o najwyższym priorytecie. Zadaniem poprawnie pracującego nadzorowa-

nego przez układ watchdog programu jest niedopuszczenie do przepelnienia licznika układu watchdoga przez cykliczne wpisywanie do niego wartosci początkowej równej 0. Zerowanie licznika powinno nastapic najpóźniej na 4 takty przed jego przepelnieniem, poniewaz wtedy wlasnie generowany jest wewnetrzny sygnal resetujacy procesor. Dla procesora taktowanego zegarem 12MHz odstep czasu pomiedzy kolejnym wyzerowaniem licznika nie moze byc wiec wiekszy niz 65532 μ s.

Programowe uruchomienie układu watchdog dokonywane jest przez ustawienie bitu **SWDT** znajdujacego sie w rejestrze **IEN1**.

Rejestr **IEN1**

adres **0B8H**

EXEN2	SWDT	EX6	EX5	EX4	EX3	EX2	EADC
-------	-------------	-----	-----	-----	-----	-----	------

Po ustawieniu bitu **SWDT** sprzetowo wpisywana jest jedynka na pozycje bitu **WDTS** znajdujacego sie w rejestrze **IP0** i licznik rozpoczyna zliczanie od wartosci początkowej równej zeru.

Rejestr **IP0**

adres **0A9H**

–	WDTS	IP0.5	IP0.4	IP0.3	IP0.2	IP0.1	IP0.0
---	-------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Od tego momentu zatrzymanie i trwale zerowanie licznika układu watchdog mozliwe jest jedynie przez wyzwolenie zewnetrznego sygnalu **RESET#**, przy czym równocześnie z wyzerowaniem rejestrów specjalnych **SFR** kasowany jest również bit **SWDT**. Programowe, okresowe kasowanie licznika układu watchdog polega na wpisaniu jedynki logicznej na pozycje bitów **WDT** i **SWDT** koniecznie w podanej kolejnosci. Znacznik **WDT** znajduje sie w rejestrze **IEN0** i kasowany jest przez procesor automatycznie 3 cykle po jego programowym ustawieniu.

Rejestr **IEN0**

adres **0A8H**

EAL	WDT	ET2	ES	ET1	EX1	ET0	EX0
-----	------------	-----	----	-----	-----	-----	-----

Znacznik **WDT** umożliwia programowa interpretacje źródła zerowania mikro-

kontrolera, gdyż zerowanie zewnętrzna linia *RESET#* wywołuje inne skutki niż zerowanie przez układ watchdog. Dzięki takiemu rozwiązaniu, po restarcie systemu, można stwierdzić, jakie było źródło jego wystąpienia. W tabeli 4.11 przedstawiono porównanie skutków obu sposobów zerowania mikrokontrolera.

Tabela 4.11. Sposoby zerowania mikrokontrolera **SAB 80C535**

Zerowanie sprzętowe linia <i>RESET#</i>	Zerowanie układem watchdog
– zatrzymuje licznik układu watchdog	– nie zatrzymuje licznika układu watchdog
– zeruje rejestry specjalne SFR i bit WDT	– zeruje rejestry specjalne SFR , ale nie zeruje bitu WDT

4.7.2. Przykłady programowania układu watchdog

Przykład 1

```

;*****
;Program demonstrujący działanie „watchdoga” w SAB 80c535. Program testuje stan
;przycisku dołączonego do P5.0. Jeśli przycisk jest przycisnięty, to układ watchdog jest
;zerowany programowo, jeśli przycisk jest zwolniony, to układ watchdog zeruje pro-
;cesor, co powoduje miganie diody podłączonej do P1.0
;*****

```

```

ORG    $00

        SETB SWDT           ;Włączenie układu watchdog

        MOV P1,#0           ;Wygaszenie diody
        LCALL DELAY1        ;Opóźnienie czasowe, aby zauważalny był
                             ;efekt migania diody
        SETB P1.0           ;Zapalenie diody
        LCALL DELAY1        ;Opóźnienie czasowe po zapaleniu diody
LOOP:   JB P5.0,LOOP        ;Jeśli wcisnięty jest przycisk (stan niski na
                             ;wejściu), to nastąpi skok do procedury zerującej
                             ;układ watchdog
                             ;Jeśli nie, to pętla wykonywana będzie tak długo, aż
                             ;układ watchdog nie zresetuje procesora, efektem
                             ;czego będzie miganie diody
        SETB WDT           ;Zerowanie układu watchdog
        SETB SWDT
        SJMP LOOP

```

```

;*****
;Procedura opóznienia czasowego
;*****
DELAY1:
    MOV    R5,#10
HOP7:   MOV    R6,#100
HOP6:   MOV    R7,#100
HOP5:   SETB   WDT           ;uklad watchdog musi byc zerowany w procedurze
        SETB   SWDT        ;opózniajacej, gdyz czas jej trwania jest
        DJNZ  R7,HOP5      ;dluzszy niz czas potrzebny na przepelnienie
        DJNZ  R6,HOP6      ;licznika ukkladu watchdog
        DJNZ  R5,HOP7
        RET

```

Przykład 2

```

;*****
;Program demonstrujacy dzialanie ukkladu watchdog w SAB 80C535. Układ watchdog
;zerowany jest w procedurze obsługi przerwania od licznika T2, który początkowo
;autoladowany jest duża wartością tak, aby licznik układu watchdog nie zdążył się
;przepelnić. Wartość do autoladowania licznika T2 jest stopniowo zmniejszana aż do
;zera, co spowoduje przepelnienie licznika układu watchdoga i wygenerowanie przez
;niego sygnału reset 4 takty przed osiągnięciem wartości maksymalnej
;*****

```

```

    ORG    $00
    LJMP  MAIN           ;Skok na początek programu, w celu ominięcia
                        ;procedur obsługi przerw

    ORG    $2B           ;Adres przerwania od licznika T2
    LJMP  INT_T2        ;Skok do procedury obsługi

```

```

MAIN:
    SETB  EAL           ;Odblokowanie wszystkich przerw
    SETB  ET2           ;Odblokowanie przerwania od licznika T2
    MOV   CRCH,#$0F     ;Wpis wartości automatycznie ładowanej
    MOV   CRCL,#0       ;do T2 po jego przepelnieniu
    MOV   TH2,$0F      ;Wpis wartości początkowej licznika T2
    MOV   TL2,#0
    MOV   T2CON,$11    ;Tryb 0 autoladowania licznika T2, taktowanie
                        ;sygnałem wewnętrznym, uruchomienie licznika
    SETB  SWDT          ;Uruchomienie układu watchdog
    LCALL INTRO         ;Uruchomienie procedury demonstracyjnej

```

LOOP:

```

MOV P1,CRCH           ;W petli głównej następuje zmniejszanie
LCALL DELAY1         ;wartosci początkowej do przeladowywania
DEC CRCH              ;licznika T2 i jednocześnie wysylanie 8
SJMP LOOP             ;starszych bitów tej wartosci do portu P1
                       ;w celu wizualizacji

```

```

;*****
;Procedura opóznienia czasowego
;*****

```

DELAY1:

```

MOV R5,#20
HOP7: MOV R6,#100
HOP6: MOV R7,#100
HOP5: DJNZ R7,HOP5
      DJNZ R6,HOP6
      DJNZ R5,HOP7
RET

```

```

;*****
;Procedura obsługi przerwania od T2
;*****

```

INT_T2:

```

SETB WDT              ;Zerowanie układu watchdog
SETB SWDT
CLR TF2               ;Znacznik T2 wymaga programowego zerowania
RETI

```

INTRO:

```

MOV R0,#1             ;Procedura wyswietlajaca na diodach
MOV R1,#8             ;podlaczonych do portu P1 pewnej kombinacji
                       ;w celu pokazania momentu resetu przez układ watchdog

```

INTRO_LOOP:

```

MOV P1,R0
MOV A,R0
RL A
MOV R0,A
LCALL DELAY1
DJNZ R1,INTRO_LOOP
RET

```

4.8. Praca mikrokontrolera w trybach oszczędzania energii

W niektórych przypadkach, gdy mikrokontroler zasilany jest z baterii i nie wykonuje żadnych obliczeń, a jedynie oczekuje na sygnał ze sterowanego urządzenia, praktyczne byłoby wprowadzenie go w stan pracy z obniżonym poborem mocy. Musi

się to odbyć jednak w taki sposób, aby mikrokontroler zachował zawartość najważniejszych rejestrów i komórek pamięci, oraz żeby był możliwy szybki powrót do stanu normalnej pracy.

Mikrokontroler **SAB 80C535** wyposażony jest w mechanizm umożliwiający wprowadzenie układu w specjalny tryb pracy, w którym nie jest wykonywany program i znacznie zmniejszony jest pobór prądu. Mikrokontroler zachowuje jednak zawartość całej wewnętrznej pamięci *RAM* i rejestrów specjalnych **SFR**. Nie jest przy tym wymagane dołączenie dodatkowego napięcia podtrzymującego zawartość wewnętrznej pamięci *RAM*, gdyż jest ona zasilana napięciem z wejścia U_{cc} , przy czym w trybie **Power Down** napięcie zasilające może być obniżone do 2 V. Obniżenie napięcia zasilającego umożliwia zmniejszenie poboru prądu nawet o ok. 500 razy w stosunku do prądu pobieranego w trakcie normalnej pracy mikrokontrolera.

W mikrokontrolerze **SAB 80C535** dostępne są dwa tryby pracy o obniżonym poborze mocy: tryb **Idle** i tryb **Power Down**. Tryby te mogą być sprzętowo kontrolowane przez zmianę stanu na wyprowadzeniu **PE#** mikrokontrolera, przy czym:

- **PE# = 1** – zablokowanie programowego wyboru trybu pracy z obniżonym poborem mocy,
- **PE# = 0** – odblokowanie programowego wyboru trybu pracy z obniżonym poborem mocy.

Tryb **Power Down** ma wyższy priorytet od trybu **Idle**, dlatego przy jednoczesnym wybraniu obu trybów mikrokontroler wprowadzany jest w stan pracy **Power Down**.

Wybór jednego z dwóch przedstawionych trybów odbywa się przez ustawienie odpowiednich bitów sterujących w rejestrze **PCON** przy założeniu, że wyprowadzenie **PE#** sterowane jest sygnałem logicznego zera. Porównanie trybów oszczędzania mocy mikrokontrolera przedstawiono w tabeli 4.12.

Tabela 4.12. Porównanie trybów pracy jałowej

	Tryb Idle	Tryb Power Down
--	-----------	-----------------

Wybór trybu	– PE# = 0 – IDLE=1 i IDLS=0 IDLE=0 i IDLS=1	– PE#=0 – PDE=1 i PDS=0 PDE=0 i PDS=1
Zakończenie trybu	– Wywołanie dowolnego przerwania – Zerowanie linia <i>RESET#</i>	– Zerowanie linia <i>RESET#</i>

Znaczniki **IDLE**, **IDLS**, **PDE** i **PDS** znajdują się w rejestrze **PCON**. Pozostałe znaczniki **GF0** i **GF1** są znacznikami ogólnego przeznaczenia.

Rejestr **PCON**

adres **87H**

SMOD	PDS	IDLS	–	GF1	GF0	PDE	IDLE
------	-----	------	---	-----	-----	-----	------

Po wprowadzeniu mikrokontrolera w tryb pracy **Idle** jednostka arytmetyczno–logiczna i układ watchdog nie są taktowane z wewnętrznego zegara układu, natomiast pozostałe układy wewnętrzne mogą działać normalnie. Ograniczenie poboru mocy zależy od liczby działających układów wewnętrznych.

Wprowadzenie mikrokontrolera w stan pracy **Idle** musi nastąpić wg określonej procedury:

w pierwszym kroku należy ustawić znaczniki następująco:

IDLE=1 i IDLS=0,

w drugim kroku znacznikom należy przypisać wartości:

IDLE=0 i IDLS=1.

Dzięki takiej procedurze unika się przypadkowego wprowadzenia mikrokontrolera w stan obniżonego poboru mocy. Ponieważ znaczniki rejestru **PCON** nie mogą być adresowane bitowo, dlatego ustawienia poszczególnych bitów rejestru należy dokonać instrukcją *ORL*. Znaczniki te są kasowane automatycznie przez mikrokontroler zaraz po ich ustawieniu, więc nie jest konieczne ich programowe kasowanie.

Wprowadzenie mikrokontrolera w tryb pracy **Power Down** powoduje zatrzymanie generatora mikrokontrolera, licznika układu watchdog oraz wszystkich pozostałych układów wewnętrznych. Zablokowane są również przerwania. Podobnie jak w

przypadku trybu **Idle**, przy wyborze trybu **Power Down** bity sterujące **PDE** i **PDS** muszą być ustawiane wg kolejności:

– w kroku pierwszym:

PDE=1 i PDS=0,

– w kroku drugim:

PDE=0 i PDS=1.

Wyjście z trybu **Power Down** możliwe jest jedynie przez sprzętowe wyzerowanie mikrokontrolera zewnętrzną linią *RESET#*. Należy przy tym pamiętać, że jeśli podczas pracy w tym trybie mikrokontroler zasilany był obniżonym napięciem, to impuls zerujący musi być podany dopiero po osiągnięciu przez napięcie zasilające normalnego poziomu. Ponadto, czas trwania impulsu musi być na tyle długi, aby wewnętrzny generator mikrokontrolera osiągnął stabilne warunki pracy (10...20 ms).

5. WSPÓLPRACA MIKROKONTROLERA Z UKŁADAMI ZEWNĘTRZNYMI

5.1. Współpraca mikrokontrolera z klawiaturą

Klawiatura jest obecnie nieodzownym elementem każdego nowoczesnego urządzenia zawierającego układ mikroprocesorowy. Umożliwia ona programowanie urządzenia, wybieranie trybu pracy itp. Sposób dołączenia klawiatury do obsługującego ją mikrokontrolera może być różny, zależy on od aktualnej konfiguracji mikrokontrolera, liczby wolnych portów, liczby klawiszy i sposobu ich działania.

W module dydaktycznym firmy *Micromax* zastosowano klawiaturę złożoną z 12 klawiszy astabilnych, podobną do typowej klawiatury telefonicznej. Stanem aktywnym po naciśnięciu klawisza jest wartość zera logicznego. Klawisze połączone są poprzez bufor z magistralą danych procesora. Odczyt stanu klawiatury polega na odczytaniu stanu bufora, przesłaniu informacji z klawiatury do akumulatora i następnie analizie stanu klawiszy.

5.2. Współpraca mikrokontrolera z wyświetlaczem

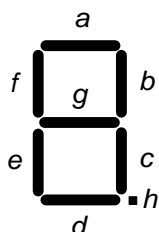
W trakcie pracy systemu mikroprocesorowego zachodzi potrzeba wyświetlania pewnych informacji dotyczących wykonywanego przez system zadania. Rodzaj zastosowanego wskaźnika zależy od typu informacji, jaka potrzebna jest użytkownikowi do zinterpretowania stanu, w którym znajduje się system. W przypadku wizualizacji prostych stanów sygnalizujących, np. załączenie przekaźnika, wystarcza zastosowanie pojedynczej lampki sygnalizacyjnej, najczęściej diody *LED*. Jednak ilość informacji, która należy wyświetlić podczas pracy nowoczesnego systemu mikroprocesorowego jest tak duża, że obecnie stosuje się dwa rodzaje wskaźników: elektroluminescencyjne, złożone z wielu diod *LED* oraz wskaźniki ciekłokrystaliczne *LCD*. Wskaźniki *LCD* w odróżnieniu od diod *LED* nie są elementami półprzewodnikowymi. Same nie wytwarzają światła i dlatego, aby wyświetlane na nich znaki były widoczne, muszą zostać oświetlone zewnętrznym źródłem światła. W normalnym stanie element ciekłokrystaliczny

liczny jest przezroczysty. Dopiero po doprowadzeniu napięcia ciemnieje i dzięki temu staje się widoczny.

Najczęściej używane są następujące typy wskaźników:

- **Wskaźniki 7-segmentowe**

Do wyświetlania prostych informacji stosowane są wskaźniki złożone z siedmiu krótkich, płaskich segmentów (dlatego posiadają one nazwę wskaźników 7-segmentowych) i kropki. Stosowane są one najczęściej w sprzeczce powszechnego użytku, gdzie ilość wyświetlanej informacji jest niewielka. Budowane są jako wskaźniki *LED*, a także jako wskaźniki *LCD*. Ze względu na ich budowę można na nich wyświetlić jedynie cyfry 0...9, wybrane litery: A, b, c, C, d, E, F, H, I, L, o, P, r, S, U (litery B i D nie są wyświetlane, gdyż nie można odróżnić ich od cyfr 8 i 0) oraz znaki: minus (-), apostrof (‘), stopień (°) i grecka litera Γ. Sterowanie wskaźnikiem 7-segmentowym polega na tym, że każdej cyfrze (a także możliwej do wyświetlenia literze) zazwyczaj zakodowanej w kodzie *BCD* należy przyporządkować odpowiednią kombinację segmentów. Taki układ sterowania nosi nazwę dekodera kodu *BCD* na kod 7-segmentowy. Dekodery te budowane są jako układy scalone, w których dekodowanie, czyli zamiana znaków wykonywana jest sprzętowo. Należy przy tym zaznaczyć, że układowo zamieniane są zwykle jedynie cyfry. Litery i pozostałe znaki zamieniane są programowo w tablicy. Na rysunku 5.1 przedstawiono rozmieszczenie segmentów typowego wskaźnika 7-segmentowego.

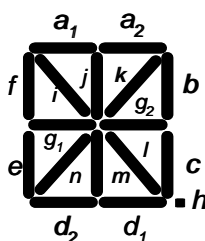

Rys. 5.1. Wskaźnik 7-segmentowy

- **Wskazniki alfanumeryczne**

Ze względu na małą rozdzielczość wskaźniki 7-segmentowe umożliwiają wyświetlenie tylko niewielu znaków. Aby wyświetlić wszystkie litery alfabetu konieczne jest zwiększenie rozdzielczości, co osiąga się przez zastosowanie wskaźnika 16-segmentowego lub matrycy 35-znakowej.

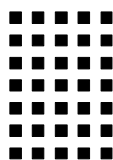
Rozmieszczenie segmentów typowego wskaźnika 16-segmentowego przedstawiono na rys. 5.2. Segmenty a , d i g wskaźnika 7-segmentowego podzielono na dwie części i dodano segmenty $i...n$.

Rys. 5.2. Wskaźnik 16-segmentowy

Wskaźniki 16-segmentowe służą najczęściej do wyświetlania 64 znaków obejmujących wielkie litery, cyfry 0...9 oraz znaki specjalne, takie jak nawiasy, znak procenta (%), apostrofy, znak plus (+) i inne.

Wskaźniki matrycowe umożliwiają uzyskanie najlepszej rozdzielczości wyświetlania. Najczęściej są budowane w postaci matrycy 35-punktowej (5 x 7 punktów), umożliwiającej wyświetlenie praktycznie wszystkich możliwych znaków, w tym 96 znaków *ASCII* i 32 znaki specjalne. Na rysunku 5.3 przedstawiono rozmieszczenie segmentów na wskaźniku 35-punktowym.

Rys. 5.3. Rozmieszczenie punktów w matrycy 35-punktowej

Ze względu na dużą liczbę połączeń w matrycach punktowych nie wyprowadza się zacisków każdego elementu, lecz organizację macierzową wprowadza się również od strony elektrycznej. Konieczne jest wtedy zasilanie impulsowe wskaźnika z podzia-

lem czasowym, czyli tzw. *sterowanie multipleksowe*.

Wskazniki alfanumeryczne budowane są jako wskazniki *LED* i jako wskazniki *LCD*. *Multipleksowe* sterowanie wskazników *LCD* jest bardziej skomplikowane, gdyż nie można uniknąć podawania napięcia zmiennego na punkty nie wybrane. Dlatego do sterowania używa się sygnału o trzech poziomach (oprócz zera), przy czym amplituda na nie wybranych segmentach leży poniżej progu włączania. Technika ta nosi nazwę sterowania *triplex*.

5.2.1. Sterowanie wskaznikami *LED*

Wskazniki elektroluminescencyjne zbudowane są z wielu pojedynczych diod *LED* połączonych w zależności od konstrukcji w moduły 7-segmentowe, 16-segmentowe lub matryce 35-punktowe. Współpraca pomiędzy mikrokontrolerem a wskaznikami elektroluminescencyjnymi odbywa się poprzez ogólnie dostępne porty wejścia-wyjścia, w zależności od konfiguracji układu. Wskazniki elektroluminescencyjne sterowane są najczęściej w sposób dynamiczny. Polega on na tym, że w danej chwili aktywny jest tylko jeden wyświetlacz a pozostałe pozostają wygaszone. W następnej chwili wygasza się aktywny wyświetlacz i uaktywnia następny. Wrażenie ciągłości wyświetlanej informacji uzyskuje się dzięki zjawisku bezwładności ludzkiego oka. Stosowane rzadziej sterowanie statyczne polega na tym, że w danej chwili wszystkie wskazniki są aktywne.

5.2.2. Sterowanie wskaznikami *LCD*

W wielu urządzeniach ilość wyświetlanych danych jest tak duża, że zastosowanie pojedynczych wskazników nie pozwala na efektywną komunikację z użytkownikiem. Stosuje się wówczas specjalne pola odczytowe, które umożliwiają wyświetlenie informacji tekstowych. Sterowanie takim polem odczytowym jest na tyle skomplikowane, że budowane są one jako gotowe moduły zawierające oprócz wyświetlacza wyspecjalizowany kontroler, który steruje przyjmowaniem i wyświetlaniem danych na wyświetlaczu. Przykładem takiego modułu jest pole *LCD* zastosowane

w module dydaktycznym firmy *Micromax*.

Wyswietlacz wyposażony jest w dwa wiersze po 16 znaków, przy czym każdy znak zbudowany jest jako matryca 35-punktowa. Wysłwienie wybranego znaku spowodowane jest uaktywnieniem odpowiednich punktów matrycy. Kontroler wyswietlacza zawiera generator znaków, którym jest tablica w pamięci *ROM*. Znaki te zapisane są pod adresami zgodnymi z kodem *ASCII*. Uproszczono w ten sposób proces wyswietlania znaku, gdyż do jego wyswietlenia wystarczy wysłać do kontrolera tylko odpowiadający danemu znakowi kod.

Praca wyswietlacza można sterować przez wysłanie do niego odpowiedniego rozkazu. Zestaw dostępnych rozkazów umożliwia m.in.:

- określenie szerokości słowa sterującego,
- włączenie lub wyłączenie kursora,
- wybranie rodzaju kursora,
- ustawienie kursora w wybranej pozycji,
- określenie, czy podczas wpisywania znaków elementem przesuwającym się jest kursor, czy wyswietlone już znaki i w jakim kierunku.

Kontroler wyswietlacza zawiera dwa rejestry. Jeden z rejestrów jest rejestrem sterującym, do którego wpisywane są rozkazy sterujące pracą wyswietlacza, drugi natomiast jest rejestrem danych, do którego wpisywane są kody znaków wyswietlanych na ekranie. Do sterowania rejestrami (wyboru danego rejestru) wykorzystuje się linie adresowa oznaczona w module dydaktycznym symbolem *RS*. Dodatkowo kontroler ma jeszcze dwie linie sterujące: *R/W* decydująca o wpisie lub odczycie danej i *EN*, która blokuje pracę kontrolera w przypadku ustawienia jej w stanie zera logicznego.

Po załączeniu zasilania należy uaktywnić kontroler przez wysłanie odpowiedniego rozkazu do rejestru sterującego i ustawić parametry jego pracy. Przed wysłaniem do wyswietlacza rozkazów sterujących lub znaku do wyswietlenia należy sprawdzić czy kontroler jest już dostępny, ponieważ w stosunku do mikrokontrolera działa on znacznie wolniej.

5.3. Przykład programu sterującego klawiatura i wyświetlaczem

```

;*****
;
;Program obsługi wyświetlacza DM 1621-OS i klawiatury
;*****
;
AdrBuf      equ    $60                ;Adres bufora wyświetlacza do przechowy-
;                               ;wania znaków z Demo
LineNr      byte   ($5f)              ;Kolejność znaku czytanej z Demo
CharNr      byte   ($5e)              ;Kolejność znaku wyświetlanego na LCD
BasAdr      equ    $fc00              ;Adres bazowy wyświetlacza. LCD
IR          equ    BasAdr             ;Adres bufora instrukcji
RBF         equ    BasAdr+1           ;Adres bufora trybu pracy
RAM         equ    BasAdr+2           ;Adres bufora wyświetlania
ClrDisSeq  equ    %00000001          ;Komendy wyświetlacza
FcSet      equ    %00111000
DispOn     equ    %00001110
DispOff    equ    %00001000
EntMod     equ    %00000110

;*****
;
;Program główny
;*****
;
MOV         Sp,#$0D0
LCALL      IniLCD                    ;Wywołanie podprogramu inicjalizacji wyświetlacza
MOV        LineNr,#0                 ;Kolejność znaku w linii do wyświetlenia z procedu-
;ry Demo
Loop2: MOV  R2,LineNr
LCALL     IniBuf                      ;Przeniesienie dwóch linii z Demo do bufora
LCALL     DspBuf                      ;Wyświetlenie dwóch linii z bufora
MOV       A,LineNr                   ;Ustawienie wskaźnika LineNr na kolejne dwie linie
;w procedurze Demo
ADD       A,#32
MOV       LineNr,A
Loop4: LCALL RdKbd                    ;Wywołanie procedury czytania klawiatury
CJNE     A,#$FF,Loop5                ;Jeśli jest, wczytany znak z klawiatury to skok
;do Loop5
SJMP     Loop4                       ;Brak znaku z klawiatury to skok do początku
;procedury
Loop5: CJNE A,#$3a,Loop2              ;Sprawdzanie czy znak pochodzi od lewej
;kropki
;Jeśli nie, to skok do czytania kolejnej linii z Demo
Loop3: LCALL IniLCD                  ;Inicjalizacja wyświetlacza do wyświetlania znaków
;z klawiatury

```

```

MOV CharNr,#0 ;Ustawienie pozycji znaku na 0
Loop: LCALL RdKbd ;Czytanie klawiatury
CJNE A,#$FF,Loop1 ;Czy jest znak z klawiatury
SJMP Loop
Loop1:CJNE A,#$3a,Loop8 ;Czy znak pochodzi od lewej kropki
SJMP Loop2 ;Jesli tak, to skok do czytania kolejnej linii z
;Demo
;Jesli nie, to przechodzi do procedury wyswie-
;tlenia znaku z klawiatury
Loop8:LCALL WrDat ;Wywołanie procedury wyswietlania znaku z
;klawiatury
MOV A,CharNr ;Pozycja znaku w linii 1 wyswietlacza
CJNE A,#15,Loop6 ;Sprawdzenie czy linia 1 jest wypelniona
MOV A,#$c0 ;Jesli tak, to ustawienie adresu 2 linii wyswie-
;tlacza
LCALL WrIR ;Zapisanie ustawienia wyswietlacza na 2 linie
INC CharNr ;Kolejna pozycja znaku w linii
SJMP Loop
Loop6: CJNE A,#31,Loop7 ;Sprawdzenie czy linia 2 jest wypelniona
SJMP Loop3 ;Jesli tak, to skok do procedury inicjalizacji
;wyswietlacza
Loop7: INC CharNr ;Jesli nie, to wczytanie kolejnego znaku
SJMP Loop

```

```

;*****
;
; Inicjalizacja wyswietlacza LCD
;*****
;

```

```

IniLCD: MOV A,#ClrDis ;Wyzerowanie wyswietlacza
LCALL WrIR
MOV A,#FcSet ;Ustawienie funkcji
LCALL WrIR ;Zapisanie ustawienia
MOV A,#DispOn ;Ustawienie zalaczenia wyswietlacza
LCALL WrIR
MOV A,#EntMod ;Ustawienie trybu wprowadzania danych
LCALL WrIR
RET

```

```

;*****
;
; Podprogram inicjalizacji bufora wyswietlacza.
;We: R2 – pozycja znaku, R3 – nr komunikatu.
;*****
;

```

```

IniBuf: MOV R0,#AdrBuf ;Adresowanie pamieci przechowywania zna-

```

```

MOV R1,#32 ;ków z Demo
IniBf1: MOV A,R2 ;Licznik znaków wyświetlacza
LCALL RdDemo ;Kolejność znaku w linii z procedury Demo
MOV @R0,A ;Wczytanie znaku z Demo
INC R0 ;Umieszczenie znaku w pamięci AdrBuf
INC R2 ;Zmiana pozycji w pamięci
DJNZ R1,IniBf1 ;Zmiana pozycji znaku
RET ;Sprawdzanie licznika znaków wyświetlacza

```

```

;*****
;Podprogram zapisu bufora do wyświetlacza i procedura wyświetlania zawartości z
;bufora. AdrBuf na wyświetlaczu w dwóch liniach
;*****

```

```

DspBuf: MOV R0,#16 ;Liczba znaków w linii wyświetlacza
MOV R1,#AdrBuf
MOV A,#$80 ;Ustawienie wyświetlacza LCD na wyświetlanie w
;pierwszej linii
LCALL WrIR ;Zapis instrukcji ustawienia linii
LCALL Dsp1Ln ;Wywołanie procedury wyświetlenia znaków w 1 li-
;ni
MOV A,#$0c0 ;Ustawienie wyświetlacza LCD na wyświetlanie
;w drugiej linii
LCALL WrIR ;Zapis instrukcji
MOV R0,#16 ;Liczba znaków w linii
LCALL Dsp1Ln
RET

```

```

Dsp1Ln: MOV A,@R1 ;Wczytanie znaku z pamięci AdrBuf
LCALL WrDat ;Wyświetlenie znaku
INC R1 ;Zmiana pozycji znaku
DJNZ R0,Dsp1Ln ;Sprawdzenie wypełnienia linii wyświetlacza
RET

```

```

;*****
;Podprogram odczytu stanu klawiatury
;*****

```

```

RdKbd: MOV R4,#0 ;Flaga obecności znaku,#0 oznacza brak naciśnięcia
;klawisza
RdKbd4: MOV B,#3 ;Wartość pomocnicza do wyznaczania kodu
MOV R0,#1 ;Nr kolumny klawiatury
MOV R1,#$ef ;Maska do czytania stanu klawiatury
MOV R2,#3 ;Licznik kolumn

```

```

RdKbd3: MOV    P4,R1      ;Przeslanie maski na port P4,odczyt stanu klawiszy
;w kolumnie pierwszej
MOV    A,P4      ;Stan klawiatury do A
SWAP   A
MOV    R3,#4     ;Licznik wierszy,
RdKbd1: RLC    A        ;Sprawdzenie czy jest ustawiony bit w wierszu
;pierwszej kolumny
JNC    RdKbd2    ;Wcisniety klawisz w wierszu to skok do procedury
;wyznaczania kodu wykrytego wcisnietego klawisza
DJNZ   R3,RdKbd1 ;Adresowanie kolejnego wiersza i sprawdzenie stanu
;klawisz w nim
INC    R0        ;Jesli klawisz w pierwszej kolumnie nie jest
;wcisniety, to sprawdzanie drugiej kolumny
MOV    A,R1      ;Przesuniecie jedynek w masce do sprawdzania drugiej
;kolumny
RL     A
MOV    R1,A
DJNZ   R2,RdKbd3 ;Sprawdzanie licznika kolumn, skok do odczytu stanu
;klawiszy w kolumnie
CJNE   R4,#0,RdKbd5 ;Sprawdzenie flagi obecności znaku , R4=0 to
;klawisz nie byl nacisniety
MOV    A,#$FF    ;Brak znaku
RET

;
RdKbd2: MOV    R4,#1     ;Wykryty znak ,ljest przesyłana do R4, procedura
;obliczania kodu wykrytego znaku
DEC    R3        ;Zmiana wskaźnika wiersza
MOV    A,R3
MUL   AB
ADD   A,R0
ADD   A,$30
MOV    R5,A      ;Przeslanie obliczonego kodu do rejestru roboczego
MOV    A,#1
LCALL Delay
SJMP  RdKbd4
RdKbd5: MOV    A,R5
RET

;*****
; Podprogram badania gotowosci wyswietlacza
;*****
Busy: MOV    Dptr,#RBF
PUSH  Acc
Bus1: MOVX   A,@Dptr

```

```

ANL      A,#$80
JNZ      Bus1      ;Badanie flagi gotowosci.
POP      Acc
RET

;*****
; Podprogram zapisu do pamieci CG lub DD wyswietlacza LCD.
;We:  A – dana
;*****

WrDat: LCALL   Busy      ;Gotowosc wyswietlacza
      MOV      Dptr,#Ram ;Adres bufora wyswietlacza
      MOVX     @Dptr,a   ;Wyswietlenie znaku
      MOV      A,#0     ;Ustawienie wolnego pola na wyswietlaczu
      LCALL   Busy
      MOV      Dptr,#Ram
      MOVX     @Dptr,A
      RET

;
;*****
; Podprogram zapisu instrukcji do wyswietlacza LCD
; We:  A - instrukcja
;*****

WrIR: LCALL   Busy
      MOV      Dptr,#IR      ;Adres bufora instrukcji
      MOVX     @Dptr,A
      RET

;
;*****
; Podprogram opóznienia
; We:  A - liczba powtórzeń
;*****

Delay: MOV      R0,A
Del1:  MOV      R1,#$0FF
Del2:  MOV      R2,#$0FF
Del3:  DJNZ     R2,Del3
      DJNZ     R1,Del2
      DJNZ     R0,Del1
      RET

;
RdDemo: INC     A
      MOVC     A,@A+PC
      RET

```

Demo:	db	'POLITECHNIKA	'
	db	'WROCLAWSKA	'
	db	'INSTYTUT	'
	db	'MASZYN I NAPEDÓW	'
	db	'ELEKTRYCZNYCH	'
	db	'STUDIA DZIENNE	'
	db	'INZYNIERSKO-	'
	db	'-MAGISTERSKIE	'
	db	'STUDIA ZAOCZNE	'
	db	'INZYNIERSKIE	'
	db	'NA KIERUNKU	'
	db	'ELEKTROTECHNIKA	'
	db	'ORAZ	'
	db	'STUDIA DZIENNE	'
	db	'NA KIERUNKU	'
	db	'AUTOMATYKA	'
	db	'I ROBOTYKA	'